

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 58 (4558) СЕРЕДА, 1 КВІТНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Гоголь з нами!

Український романтик...

Микола ТОМЕНКО

Промайнуло двісті років з дня народження Миколи Васильовича Гоголя, але досі його життя і творчість — тема гострої полеміки та фантазувань, перемішаних таємницями і легендами.

Моє призначення просте: відкрити для себе і для українського читача того Миколу Гоголя, якого менше знали, ту творчість, на яку звертали менше уваги. Власне, це авторська спроба прочитання з погляду оцінки XXI століття місця і ролі Гоголя для України та пояснення вибору нашого земляка створити своєрідний романтичний міф про українців в Петербурзі та російською мовою. Тому мої роздуми варто розглядати як популярну спробу осягнути внесок Миколи Гоголя в українську історію та культуру, зрозуміти співвідношення понять: Гоголь та Україна.

СТОР. 4

***

Цю стару ілюстрацію до гоголівських «Мертвих душ» легко уявити під рубрикою «Парламентська хроніка». Звісно, мова не про наш парламент, а якщо й про наш — то не нинішнього, а давнього скликання, коли ще не вміли складати міцні коаліції й ефективно творити закони. Втім, цей малюнок з'явився, ще коли парламенту в нас і не було, а хто про нього думав — міг загриміти за Урал без права писати й малювати.

Між іншим, Гоголь в юності мріяв бути не літератором, а державним діячем — щоб звільнити рідну Малоросію від усіх податків! Ні більше, ні менше! Мрія згодом здалася йому самому смішною, й він став письменником, читаючи якого, й досі одні сміються, другі сердяться, треті — плачуть.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 5-Й СТОР.

Мал. О. Агіна (1846).

У НОМЕР:

Треба зібрати сили. Треба вірити в себе. Треба йти вперед

Учора Президент Віктор Ющенко виступив зі щорічним посланням до Верховної Ради про внутрішнє і зовнішнє становище України. З цієї нагоди в сесійній залі були присутні члени уряду на чолі з Прем'єр-міністром, Уповноважений Верховної Ради з прав людини, голови Рахункової палати, Вищої Ради юстиції, Верховного Суду, голова та судді Конституційного Суду, глави облдержадміністрацій та обрад, представники дипломатичного корпусу.

Розпочинаючи свій виступ, В. Ющенко зазначив, що він звертається до всіх — і тих, хто підтримує його, і тих, хто виступає проти, із закликом до національної єдності, що дозволить забезпечити нашій державі поступ у майбутнє. Також глава держави закликав не бачити в політичних партнерах конкурентів, яких треба обіграти будь-якою ціною, бо, тільки переступивши через розбіжності, ми здатні досягти позитивного результату. У зв'язку з цим В. Ющенко попросив «угамувати політичні пристрасті» та до вересня відкласти усі передвиборні дії. А за цей час ухвалити та реалізувати спільний антикризовий план.

СТОР. 2

ПОДІЇ

Долю Чорноморського флоту вирішуватимуть у п'ятницю

3 квітня в Москві в ході чергового раунду двосторонніх україно-російських політичних консультацій обговорюватимуть перебування Чорноморського флоту РФ у Севастополі.

Про це повідомив на брифінгу керівник прес-служби Міністерства закордонних справ України Василь Кирилич. Участь з українського боку в консультаціях візьме виконувач обов'язків першого заступника міністра закордонних справ Юрій Костенко, а з російського — статс-секретар-заступник міністра закордонних справ Росії Григорій Карасін.

Нагадаємо, Президент Віктор Ющенко наполягає на активізації процесу обговорення з Росією виведення її Чорноморського флоту з Криму до 2017 року. Росія вважає перебування свого Чорноморського флоту в Севастополі таким, що гарантує безпеку і суверенітет України.

Майже 300 тис. грн. дітлахам на вітаміни

У Полтаві проводиться вітамінізація дітей окремих груп деяких дитячих садків та навчально-виховних комплексів. Це здійснюється на виконання комплексної програми «Турбота». Всього спрямовано для доброї справи 281 тисячу гривень цільової субвенції. Юні вихованці цих закладів отримають додатково фрукти, різноманітні соки. Крім того, дітям з окремими захворюваннями й ослабленою імунною системою більше виділятимуть деяких продуктів харчування, зокрема, м'ясопродуктів і сирів, **інформує наш власкор Лариса КОБА.**

Офіцер міліції торгував наркотиками, а армійський підполковник — зброєю

24-річний співробітник сектора боротьби з незаконним обігом наркотиків був затриманий при збуті наркотиків. Під час «оперативної закупівлі» у нього в кабінеті вилучили коноплі та концентрат опію.

Пізніше було виявлено «мічені» купюри й речовину зеленого кольору з характерним запахом. Порушено кримінальну справу, матеріали передано в прокуратуру.

Тим часом у Києві затримано заступника командира військової частини, дислокованої у Вознесенську Миколаївської області, підполковника Г. і його спільника — військовослужбовця цієї частини. У столицю вони прибули для продажу значного арсеналу зброї. Міністерство оборони оголосило про початок службової перевірки та інвентаризації озброєння й боєприпасів у даному гарнізоні, **повідомляє наш миколаївський кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Укрзалізниця призначила додаткові поїзди до свят

Залізниці України продовжують призначати додаткові поїзди на найпопулярніші напрямки до Великодня та травневих свят. Станом на 30 березня до розкладу включено 19 потягів. Зокрема, більше пасажирів зможе поїхати до Сімферополя, Львова, Донецька та Ужгорода, **передає прес-служба Укрзалізниці.**

КОРОТКО

- Нові правила на ринку мобільного зв'язку захистять права споживачів і наповнять державну скарбницю.
- Кожну третю добу на території Першотравневого району Чернівців фіксуються мікроземлетруси.
- Роман Безсмертний доручив керівникам ОДА та Раді міністрів АРК забезпечити виконання указу Президента про проведення весняних толок у 2009 році.

(За повідомленнями Укрінформу.)

ФОТОФАКТ

Фото Олега ЖУРАВЛЬОВА (Укрінформ).

У Полтаві на повному серйозі пройшла восьма міжнародна виставка карикатур «Карлюка—2009», теми якої — «Світ Гоголя» і вільна тема. Гран-прі «Золотий ніс» (у номінації «Світ Гоголя») одержав — хто б ви думали? — перуанець Омар Зеваллос, а в номінації «Вільна тема» переміг Олег Дергачов із Канади!

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 16-Й СТОР.

Треба зібрати сили. Треба вірити в себе. Треба йти вперед

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 31 БЕРЕЗНЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Він має дві взаємопов'язані складові. **Перше** — це економіка. Насамперед, на переконання Президента, треба відновити фінансову стабільність у державі. «Існуючий державний бюджет на 2009 рік є популістським, він спотворює роль державних фінансів. Він є серйозною загрозою для стабільності національних грошей і цін. Нам потрібно максимально скоротити всі непродуктивні витрати і нарешті почати жити по статках», — зазначив Віктор Ющенко.

Він пообіцяв, що під час перегляду бюджету наполягатиме на гарантованому фінансуванні захищених статей, до яких треба віднести забезпечення соціальних стандартів та видатків для мінімального забезпечення функцій держави. А в умовах колосального дефіциту необхідно припинити розпорошення ресурсів на 300 державних цільових програм.

Треба, на переконання Віктора Ющенка, повернути Стабілізаційному фонду ту роль, яка закладалася при його створенні, — фінансувати найважливіші державні проекти. Потрібно переглянути й так званий збалансований план НАК «Нафтогаз України» та терміново внести реалістичні зміни до бюджету Пенсійного фонду. Потрібна, за словами глави держави, пенсійна реформа. «Хіба нормально, що депутати, судді, високопосадовці отримують пенсії по 15—20 тисяч гривень? Таких прикладів тисячі», — пояснив свою позицію Президент. — Я вимагаю скасувати всі спеціальні пенсії, увівши єдиний критерій — зарплата і стаж».

Серед ініціатив — запровадження податку на нерухомість для заможних верств населення. Віктор Ющенко закликав парламент підтримати підвищення акцизів, розширення дохідної бази Пенсійного фонду. «Ці першочергові кроки дозволять нам врятувати становище і, в тому числі, зміцнити співпрацю з МВФ, що відновить довіру до України», — зазначив глава держави.

Друге. Соціальна відповідальність. Обов'язок влади і роботодавців, за словами Президента, забезпечити зайнятість, в першу чергу кваліфікованих кадрів. Потрібно навести порядок у пільгах, адже в Україні 19,5 мільйона пільговиків.

Третє. Треба вичерпно підтримати банківську систему. Держава негайно повинна взяти на себе відповідальність за банки, які перебувають у скрутному становищі, і ввійти в їхній капітал.

Четверте. Підтримати кожного українського виробника, на продукцію якого є платоспроможний попит.

Необхідно забезпечити й усі належні кредити для стратегічних проектів, що здійснюються приватним капіталом, — Євро-2012, розвиток інфраструктури, енергетики, зв'язку, транспорту.

П'яте. Треба зосередити максимальну увагу на потенційних точках зростання української економіки. Це — насамперед, аграрна сфера та малий і середній бізнес.

«І найважливіше. Я вимагаю нарешті ввести вільний продаж землі. Мораторії, які були накладені чотири рази поспіль, є нічим іншим, як новітньою формою кріпацтва селянина», — переконаний глава держави.

Говорячи про політичний блок, Віктор Ющенко наголосив, що потрібна кардинальна зміна виборчої системи. А парламент зобов'язаний забезпечити здійснення реформи виборчої системи — перехід до відкритих виборчих списків на парламентських виборах та до мажоритарної системи на всіх місцевих виборах.

Президент запропонував перейти до двопалатної побудови парламенту з одночасним зменшенням загальної чисельності народних обранців. Нижня палата — Палата депутатів, будучи обраною шляхом прямих виборів за пропорційною системою, буде органом політичного представництва народу. Верхня палата має обиратися прямими виборами за мажоритарною системою та представляти громади й регіони.

Водночас, на його переконання, необхідно зберегти загальнонаціональний і прямий представницький мандат глави держави. А Кабінет Міністрів має бути відповідальний за забезпечення зовнішньої і внутрішньої політики.

Якісні зміни в місцевому самоврядуванні, на його переконання, неможливі без ефективної адміністративно-територіальної реформи.

На часі — судова та правоохоронна реформи.

«І саме в цей непростий момент ми повинні схвалити новий Основний Закон», — зазначив Президент і повідомив, що передав Голові Верховної Ради України проект оновленої Конституції. «Треба зібрати сили. Треба вірити в себе. Треба йти вперед. Слава Україні!» — завершив свій виступ Віктор Ющенко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Народні депутати перейшли до розгляду урядових законопроектів, спрямованих на подолання економічної кризи.

У цілому як закон було ухвалено проект змін до Закону «Про ставки акцизного збору на тютюнові вироби». Ухвалення цього законопроекту наближає ставки акцизу до вимог Євросоюзу, які передбачають, що кожна держава — член ЄС має ввести загальну мінімальну ставку акцизного податку на рівні не менше 57 відсотків роздрібної ціни чи 70 відсотків разом з ПДВ, та що ця загальна мінімальна ставка акцизу має становити не менше 64 євро на тисячу сигарет найпопулярнішої цінової категорії. Поки що ставки акцизного збору в Україні в декілька разів менші, ніж у ЄС, тож ці зміни спрямовані на поступове наближення ставок акцизу до вимог ЄС. Загалом унаслідок реалізації цих змін до держбюджету додатково має надійти 3,7 млрд. грн.

Також у цілому як закон ухвалено законопроект про внесення змін до деяких законів України з питань акцизного збору на спирти, вина та дизпаливо. Цей законопроект було підтримано після того, як на пропозицію першого віце-прем'єра Олександра Турчинова з нього було вилучено положення про підвищення акцизів на вина натуральні та марочні, на спирт, який використовується для виготовлення ліків, та перенесено термін запровадження акцизу на дизпаливо з 1 жовтня на 1 листопада 2009 року.

Крім того, в першому читанні ухвалено законопроект про внесення змін до деяких законів стосовно галузі зрошуваного землеробства.

Після виступу Президента Голова Верховної Ради привітав народних депутатів Леоніда КЛІМОВА та Володимира АР'ЄВА з днем народження. Народні обранці також привітали з 45-річчям Першого віце-прем'єра Олександра ТУРЧИНОВА.

Сергій **ЛАВРЕНЮК.**

Із виступів представників фракцій

Микола ТОМЕНКО (фракція БЮТ):

— Якби Віктор Ющенко виступив із таким зверненням у 2005 році, ми оцінили б його як звернення, гідне Президента, цікаве і переконливе. Але він виступив зі зверненням у 2009 році, й, вочевидь, нам потрібно виходити з того, що це останній виступ Президента в цій сесійній залі, а реформи, про які говорив Віктор Ющенко, вже здійснюватиме новий Президент України.

Я переконаний, що ми повинні зрозуміти, що сьогодні без реальних серйозних кроків, коли всі не будуть думати і вирішувати питання, як боротися з кризою, в нас нічого не вийде. Тому від нашої фракції велике прохання: або підтримати непопулярні, але важливі законопроекти, або не заважати цій роботі. Я абсолютно переконаний, що нас зрозуміє і малий бізнес, і великий бізнес, коли ми скажемо: друзі, ну не можна пересидіти кризу і не можна сьогодні малому бізнесу платити в Пенсійний фонд 6 гривень 70 копійок. Невже ми цього не розуміємо і створюємо тут політичну дискусію про те, що є проблеми у нас, і малий бізнес не виживе, якщо буде платити в Пенсійний фонд. Якщо ми хочемо сьогодні захищати країну, ми повинні сказати, що всі рівні у своїх правах. Якщо ми хочемо сьогодні захистити всіх пенсіонерів, ми мусимо піти на непопулярні кроки. Так само непопулярні кроки ми повинні зробити в питаннях акцизів алкоголю і тютюну. Так само, як непопулярні кроки ми маємо зробити, захищаючи енергетичну безпеку і «Нафтогаз». Що стосується сільського господарства, була позиція секретаріату Президента, яку ми не розуміємо. Оскільки сьогодні аграрний фонд є єдиним інструментом отримання кредитів для села під час весняно-польових робіт. Так само ми просили звернути на це увагу і підтримати всіх тих, хто переживає, щоб село не просто працювало, а бодай вижило під час цієї непростої кризової весни і літа. Криза вимагає від нас змінювати філософію наших дій. Напевно, варто нашим громадянам і бізнесу жити не одним днем, а політикам так само не думати лише про один день — день виборів. Треба думати про те, що буде завтра, а політикам — про те, що буде наступного дня після виборів.

Віктор ЯНУКОВИЧ (фракція Партії регіонів):

— Ми з вами дуже часто буваємо в регіонах і знаємо, що життя там значно відрізняється від тих оцінок, які дає сьогодні влада в Україні. Складається враження, я не раз про це казав, що є дві країни. В одній живе влада, в іншій — український народ. Коли чуєш виступи від уряду чи Президента, безумовно, недосвічена людина думає: а чого не вистачає сьогодні, так добре кажуть. Є антикризова програма, яка складається з двох частин — економічної та політичної. Але відповідь на це запитання проста: хто її виконуватиме? Це — перше. Друге — хто її бачив чи розглядав. Україна, мабуть, єдина країна в світі, яка не має відповідного плану дій чи реагування на ситуацію, що склалася в країні. Чому так сталося? Бо спочатку казали, що кризи взагалі немає, Україну вона омине чи ми її не пустимо в країну. Помилилися. Наслідків цього не очікували, не були готові.

Чого сьогодні вимагають люди? Промисловість вимагає, щоб знизили кредити, щоб не піднімали податки. А які пропозиції лунають, у тому числі в сьогоднішньому порядку денному? Підняти податки, підняти акцизний збір. Не витримає сьогодні економіка, якщо ми будемо йти цим шляхом. По-перше, повинна бути дискусія тут, у цьому залі. Ми з вами, шановні колеги, повинні спільно розглянути програму дій, як реагувати на ту кризу, яка сьогодні є в країні. Без адекватного реагування ми ніколи не побачимо завтрашній день.

Ми добре знаємо, що доки не стабілізується політична ситуація в країні, не буде й економічної ситуації. Поки в парламенті не буде створена дієздатна коаліція, не працюватиме уряд. Можна різні оцінки давати роботі нинішнього уряду. Є, як то кажуть, і об'єктивні, й суб'єктивні причини. Ті, хто працював в урядах, знають, що без підтримки більшості в парламенті неможливо уряду працювати практично, ефективно. А суб'єктивні причини ті, що фактично уряд — це уряд тимчасовий, який сидить і не знає, коли він піде у відставку. Тому і немає налаштованості на завтрашній день. Тому уряд і не може в таких умовах працювати ефективно.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ (Блок Литвина):

Українські реалії спродукували нову спотворену форму організації суспільних рухів — коли участь у збурюванні народного невдоволення беруть мільярдери-олігархи, котрі стали такими за рахунок привласнення результатів праці людей, яких вони кликали на барикади, та цинічного прибирання до своїх рук заводів, шахт — всього того, що було створено цілими поколіннями. А структури, що є політичними оболонками фінансово-олігархічних груп і кланів, забезпечують їх прикриття. Можливо, настав час продати численні приватні літаки, вартістю десятки мільйонів доларів кожний, і яхти по сто мільйонів євро, придбані за рахунок примітивної експлуатації дешевої української робочої сили; повернути гроші з офшорів і хоч трохи розділити втрати від кризи з простими людьми.

В умовах серйозних кризових явищ у фінансовій, банківській і економічних сферах, що призводять до відчутного зниження добробуту, вже не дивом не прихватизованих об'єктів державної і комунальної власності, мета полягає в тому, щоб швидше прибрати за безцінь останнє, що залишилося незагарбаним. Заклики до боротьби з владою тих, кому ця влада тотально належить у цілих регіонах країни і хто контролює 70 відсотків економіки України, — не що інше, як блюзнірство і прагнення відвернути людське невдоволення від себе, носіїв місцевої, регіональної і економічної влади. Хоча логічно і морально було їм, закликаючи до зміни всієї влади, розпрощатися, скласти всі свої мандати і повноваження, а їхнім шефам не так прагнути повернутися до такої знайомої і звичної бюджетної годівниці. Парадоксально, але головними критиками — як має працювати парламент — виступають ті, хто, незважаючи свої обов'язки сумлінно працювати у Верховній Раді, гастролює і розповідає, як треба жити. Або ті, хто особисто не здатні і не підготовлені до законотворчої роботи. Фракція Блоку Литвина не сприймає і заперечує провокування суспільної дестабілізації як засоби боротьби за владу. «Влада за будь-яку ціну» — життєве кредо не державників, а авантюристів. Шлях до стабілізації і покращення життя українських громадян не у війні всіх проти всіх, а у спільній копіткій щоденній праці, праці, спрямованій на позитив.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 3-Й СТОР.

«Влада за будь-яку ціну» — життєве кредо не державників, а авантюристів

Із виступів представників фракцій

ПОЧАТОК НА 2-Й СТОР.

Петро СИМОНЕНКО (КПУ):

Брюссельська декларація, яку влада уклала з ЄС і США, — це елемент великої геополітичної авантюри із заходу, яка призведе до катастрофічних соціально-економічних наслідків для простих громадян України. Президент та уряд взяли на себе зобов'язання, якими фактично відкрили шлях до банкрутства державної компанії НАК «Нафтогаз». Держава втратить будь-який контроль над ситуацією на газовому ринку, а національна промисловість, житлово-комунальне господарство, населення України опиняться у заручниках у приватних газотрейдерів, які паразитуватимуть на цінах, тарифах, простих людях. Мало того, під заставу за іноземні кредити підуть стратегічні об'єкти газової інфраструктури, державне майно, під заставу піде вся Україна з нашим народом. А коли олігархи розкрадуть західні кредити, як це сталося з першим траншем МВФ, — пустять державу з молотка. Виконавши брюссельську угоду, Україна в односторонньому порядку денонсує домовленості з російськими партнерами. Як наслідок — можна очікувати підвищення ціни на російський і середньоазійський газ. А потім — занепад виробництва, безробіття, зубожіння. Якщо б Європа і США справді були зацікавлені у модернізації української ГТС, посиленні статусу України, то ці питання вирішувалися б винятково на тристоронній основі: є постачальник газу — Росія, є транзитер — Україна, є споживач — Європейський Союз. Комуністи пропонують негайно поновити переговорний процес з Росією стосовно стратегічних питань енергетичної безпеки нашої країни, зокрема щодо створення міжнародного консорціуму з управління ГТС. Ми вимагаємо від уряду надати інформацію щодо змісту підписаних у Брюсселі документів. Ми повинні негайно прийняти закони про засади внутрішньої і зовнішньої політики і закон про мораторій на підвищення тарифів на газ для населення і підприємств комунальної енергетики.

Микола МАРТИНЕНКО (фракція «НУ—НС»):

— 23 березня цього року стало важливою датою для нашої держави та її енергетичної безпеки. В Брюсселі підписано спільну декларацію України та Євросоюзу щодо модернізації нашої газотранспортної системи. При цьому чітко фіксується, що українська ГТС є і залишатиметься державною власністю України. Безперечно, домовленості з Європейським Союзом вигідні та необхідні для України. Але водночас перед нами постають нові складні завдання. Я виділив три ключові аспекти прийняття декларації щодо української газотранспортної системи. По-перше, за багато років співпраці ми нарешті отримали від Євросоюзу значну політичну підтримку та ще й у такому важливому для нас газовому питанні. По-друге, поки що ми маємо лише декларацію про наміри і політичний аванс від Європейського Союзу та міжнародних банківських структур. На черзі — розробка та реалізація конкретного плану реформування нашого газового сектору. Без цього Україна не отримає жодного євроцента. По-третє, спільна деларація викликала неоднозначну реакцію як в Євросоюзі, так і в Росії. Втім, як завжди. Адже труба має два кінці. Один в Росії, другий — в ЄС. У нас також лунали скептичні оцінки. Але хто в Україні проти модернізації української газотранспортної системи, хто проти приєднання до енергетичного співтовариства Європи? Думаю, що в цій залі — ніхто. Бо це не політика, йдеться про економіку, про національні інтереси держави. Реформування нашого газового сектору відповідно до законодавства ЄС вже давно перезріло. Кожен попередній уряд його відкладав, накопичуючи проблеми. Існуюча модель газового ринку себе вже вичерпала і далі працювати не може. Розробка та прийняття законопроекту про засади функціонування ринку природного газу має стати найважливішим завданням як для уряду, так і для Верховної Ради України.

Для фахівців немає таємниці в тому, що саме не задовольнило російське керівництво. По-перше, найбільш негативну реакцію викликав намір України надати можливість країнам—членам ЄС закупати транзитний газ на нашій території. Нині Росія продає свій газ на західному кордоні України. Потрібно відновити справедливість і повернути Україну на карту Європи, як суб'єкта газового ринку. По-друге, російському керівництву не подобається намір України підвищити пропускну спроможність ГТС на 60 млрд. кубометрів газу на рік. Щодо підвищення пропускної спроможності ГТС нам треба вести переговори у форматі ЄС, Україна, Росія. Потрібна ще одна конференція в рамках «газового трикутника». Якщо Росія підтвердить своє бажання брати участь у модернізації ГТС, то треба їх залучати на принципах, зафіксованих у деклараціях, на принципах рівноправного партнерства, а не політичних вимог. Тепер на главу держави, уряд, Верховну Раду чекає складна робота з реформування газового сектору. Треба об'єднати зусилля, працювати чітко і системно. Україна має показати себе відповідальним і ефективним партнером.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Національну класифікацію суб'єктів підприємництва «підженуть» до європейських стандартів

Прийняти за основу проект змін до деяких законодавчих актів, які визначать поняття суб'єкта мікропідприємництва, рекомендує парламенту Комітет з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва.

Законопроект забезпечить рівні умови конкуренції на зовнішніх і внутрішньому ринках для національних та іноземних суб'єктів господарювання. Для цього національну класифікацію суб'єктів підприємництва слід привести у відповідність до норм ЄС, зазначила під час виступу голова комітету Наталя Королевська.

Згідно з документом, суб'єктами мікропідприємництва є: фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку, фізичні особи-підприємці та юридичні особи — суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності. Їх середньооблікова чисельність працюючих за звітний період (календарний рік) не повинна перевищувати десять осіб, та обсяг річного валового доходу не має перевищувати суми, еквівалентної двом мільйонам євро за середньорічним курсом Національного банку щодо гривні.

Натомість суб'єктами малого підприємництва проект називає фізичних осіб та юридичних осіб — суб'єктів господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, зареєстрованих у встановленому законом порядку як фізичні особи-підприємці, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб, та обсяг річного валового доходу не перевищує суми, еквівалентної десяти мільйонам євро.

А суб'єктами великого підприємництва вважаються юридичні особи — суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний період (календарний рік) перевищує двісті п'ятдесят осіб, та обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за рік перевищує суму, еквівалентну п'ятдесяти мільйонам євро за середньорічним курсом Національного банку України щодо гривні.

Усі інші суб'єкти господарювання належать до суб'єктів середнього підприємництва.

За матеріалами Інформаційного управління апарату Верховної Ради.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Послання Президента України Віктора Ющенка до Верховної Ради та українського народу та його ініціативи про кардинальні економічні та політичні зміни у державі — аж до радикального оновлення Конституції — викликало неоднозначну оцінку в народних обранців.

Дмитро ТАБАЧНИК, Партія регіонів:

— Таке послання видавалося б відповідальним для першого року каденції Президента. Грандіозне розмаїття реформ — судової, адміністративної, територіальної. Але, звісно, не йому їх втілювати. Це все одно, якби я радив своєму правнуку, як йому дітей називати, а він би сказав: «Діду, й без тебе розберуся». По-друге, абсолютна нещирість. Ця людина, яка сьогодні виступала з ідеєю двопалатного парламенту, в 2002 році надривала голосові зв'язки, нападаючи на ідею двопалатності, в розробці якої я брав участь особисто. І тоді були навіть назви ті самі — зі старої шафи в адміністрації Президента витягли і принцип виборів, і двопалатну структуру, і назви палат. Якщо політик несамовито говорив, що двопалатність — це розкол України, це федералізація, то що трапилося чи в його голові, чи в совісті, що тепер він приніс те саме?

Некоректні й економічні порівняння в першій частині доповіді. Чому народжуваність дітей подавати як головне досягнення і порівнювати 2001 рік із 2008-м? Що це за економічний термін — сім років? Хіба Президент брав особисту участь у збільшенні народжуваності на 84 тисячі дітей? Загалом секретаріат Президента максимально змобілізував свої інтелектуальні можливості. Деякі речі, такі як відкриті списки, це, безумовно, на часі. Зміни у місцевому самоврядуванні, відхід від партійних списків також розумна думка. Але якби не елементи нещирості — це програма на п'ять років, а не на півроку.

В. Ющенко критикує поєднання напівпрезидентської-напівпарламентської республіки, яка довела свою неефективність, і разом з тим говорить про другу палату, яка фактично дає розширення прав самоврядуванню і пропонує зберегти префектів (голів держадміністрацій). Чому? Навіщо? З якими функціями? Чому не зробити відразу крок назустріч європейським нормам? Якщо задумується така велика реформа, чому не піти на вибори місцевої влади так, як, до речі, зробила Україна у 1994 році, коли прямим голосуванням обиралися голови областей? Це не послання для Президента, який уже закінчує свою каденцію і якому залишилося працювати всього шість місяців.

Святослав ОЛІЙНИК, Блок Юлії Тимошенко:

— Президент як завжди довго і розлого розказував, і для мене це є черговим доказом того, що він не є адекватним у розумінні та оцінюванні ситуації в Україні. Він сам стоїть за всім тим негативом, про який рапортував з трибуни парламенту. Все те погане, про що він казав, є в тому числі й результатом його президентської діяльності, результатом невиконання його передвиборчих обіцянок. І тому сприймати серйозно те, що він говорить, на жаль, уже не можна. Коли мова перейшла до значення конституційної реформи, нехватки повноважень Президента, це взагалі викликало смішну реакцію в депутатського корпусу. Бо Президент не використовує і ті повноваження, які сьогодні у нього є, він зловживає цими повноваженнями і фактично руйнує країну і систему державного апарату.

Єдиний позитивний момент, який, як на мене, є в діяльності Президента протягом останніх років, це свобода слова. Хоча вона, на мою думку, не має до Президента жодного відношення. Це не його досягнення, а суспільне, що сьогодні можемо бачити і слухати на різних каналах різні думки. До цього офіційна влада не має жодного стосунку. Можливо, вона хотіла, щоб цього не було.

Ідея двопалатного парламенту взагалі абсурд. Це додаткове витрачання грошей, ще одна абсолютно незрозуміла модель влади, конфігурація, збільшення бюрократичного апарату й ускладнення законотворчого процесу. Більше того — Україна не федеративна держава, а унітарна. І вона може, як і більшість європейських держав, обходитися однопалатним парламентом, який формується, можливо, за іншими принципами, аніж закриті партійні списки. Можливо, і потрібні зміни виборчої системи, але двопалатний парламент притаманний федеративним державам. Якщо Президент знову переплутав країну, в якій він є Президентом, то йому, очевидно, перше всім треба подивитися на самого себе.

Кирило КУЛИКОВ, блок «Наша Україна — Народна самооборона»:

— Нічого нового в посланні Президента я не почув. Усі розмови про відкриті списки, мажоритарну систему і є основною причиною корупції. Бо купити округ, одного депутата-мажоритарника набагато легше, аніж партію. Ті люди, які сьогодні роблять на політиці статки, на банках, на рефінансуванні, будуть ховатися у парламенті, скуповувати округи. Ідея двопалатного парламенту — це палка з двох кінців. Про двопалатний парламент ще можна поговорити. Перша палата повинна бути партійна, там мають бути представлені партії, а сенатори обиратися від територій. Але двопалатний парламент — це шлях до федералізації держави. Адміністративна реформа потрібна, але чи потрібно її робити зараз, під час «війни», економічної кризи? Будь-які зміни політичної системи, навіть у правильний бік, матимуть негативні наслідки.

Нічого радикального про антикризові заходи в промові Президента я не почув. Скажімо, як рятуватимемо фінансову систему? Було сказано, що Національний банк врятував фінансову систему, а на мою думку, він її лише обвалив. Довіра до НБУ і банків у населення мінімальна. Може, Президент бачить і знає щось більше? Але я бачу цілком негативну роботу НБУ. Модель економічного розвитку не визначено, щодня приймаються якісь спорадичні заходи, численні опіки в країні просто заклеюють пластиром. Необхідно змінювати визначально напрями лікування — треба вживати радикальних заходів, адже ощасливити всіх не вдасться. Треба змінювати загалом модель економіки й економічне мислення.

Євген ЦАРЬКОВ, Комуністична партія:

— Президент чотири роки не приходив до парламенту, чим нагадує двієчника, який боїться приходити до школи, якщо не знає уроку. Може, я не дослухав чи неправильно зрозумів його промову, але почув тільки одне: вкладники, не забирайте гроші з банків, які розсипаються і в які вводять адміністрації, і друга теза — скасувати мораторій на продаж землі та питання палат. Двопалатність парламенту — це, з одного боку, наївність, а з другого — питання диктатури влади. Ющенко хоче створити проамериканську владу сенаторів: верхня палата буде адміністративно підкорятися йому і він її ніколи не чіпатиме. Це буде фактично розширений секретаріат Президента, а нижню палату він буде готовий розганяти хоча б і через день. В. Ющенко хоче практично знищити статус Верховної Ради.

Президент фактично запропонував федералізувати Україну. Тим самим реалізується американський сценарій — буде Україна біло-синіх чи помаранчевих олігархів і фактично двопартійна система. Я не почув нічого про антикризові законопроекти.

Небезпечне й повернення до мажоритарної системи — сьогодні 90% громадян України не зможуть реалізувати свої конституційні права бути обраним, бо вартість проходження в окрузі недосяжна для рядової людини з середнім доходом і навіть для підприємця. Уже сьогодні маємо в парламенті 301 гривневого мільярдера, й парламент перетворюємо на клуб олігархів. Усі ініціативи Президента абсурдні, але якщо йому не вдасться їх реалізувати, він учергове розпустить парламент.

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ, Блок Литвина:

— Не можу погодитися з оцінками банківської системи. У нас банківська система, як Ватикан — держава у державі. Діє безпрецедентна правова норма, яка забороняє органам виконавчої та законодавчої влади проводити перевірки банківської системи. Нескоординовані дії уряду та Нацбанку можуть поглибити економічну кризу. Активи НБУ на 1 квітня 2008 року становили 24 мільярди гривень, а на 1 жовтня 2008 року — 14 мільярдів. Де за півроку поділося 10 мільярдів гривень, при тому, що була ревальвація гривні?

Треба було приділити більше уваги у посланні зовнішньому становищу України і розкрити, як будемо виходити з проблемної ситуації у стосунках із Росією, коли від стратегічних партнерських стосунків перейшли до фактично геополітичних супротивників, що робитимемо навколо чорноморського регіону, як далі діятиме влада щодо євроатлантичної інтеграції після заяви віце-президента США Джона Байдена, що США на сьогодні не бачать перспективи розширення НАТО на схід, зокрема, до України та Грузії. Бо саме це за великим рахунком впливатиме на внутрішню ситуацію в Україні.

Референдум щодо двопалатного парламенту було проведено 2000 року. Інша річ, що ті політичні сили, які тоді не імплементували рішення референдуму, повинні взяти на себе певну відповідальність. Запровадження двопалатного парламенту — це зміни до Конституції, це процедура, але ми поступово підійдемо до цього. Бо в нас справді Україна така різнополюсна, що, звичайно, треба прислухатися до представників регіонів, які могли б знаходити консенсус і зшивати державу, а не розколювати її.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграму співчуття Голові Палати представників Республіки Індонезія Агунгу Лаксоно.

«З почуттям глибокого суму народні депутати України сприйняли звістку про трагічну загибель людей внаслідок прориву дамби поблизу м. Джакарта», — йдеться в телеграмі.

Володимир Литвин просив передати від імені Верховної Ради України і від себе особисто слова співчуття і підтримки рідним і близьким загиблих та побажання якнайшвидшого одужання потерпілим.

Інформаційне управління Верховної Ради України.

Двопалатність парламенту — це, з одного боку, наївність, а з другого — питання диктатури влади

Завтра на наші екрани виходить фільм Володимира Бортка «Тарас Бульба» з Богданом Ступкою в головній ролі

У Центральному державному архіві літератури і мистецтва України відкрито україно–російську документально–книжкову виставку «Гоголіана в архівах»

Український романтик Микола Гоголь

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Двісті років потому

Одразу ж пропоную вийти за межі традиційної літературознавчої дискусійної лінії про українського чи російського письменника Гоголя та подивитися як на українську, так і на російську складову його творчої спадщини, йдучи шляхом виокремлення у творах Миколи Гоголя напрямку українського романтизму та російського реалізму і сатири.

Більшість фахівців вважають, що основні характеристики місця та ролі Миколи Гоголя в світовій літературі такі:

— йдеться про українця за походженням та характером більшості своїх творів, що писав російською;

— йдеться про письменника, що прославився як український романтик і російський реаліст або, точніше, сатирик.

Про це переконливо написав ще на початку XX століття відомий російський літературознавець, академік Дмитро Овсяніко-Куликовський: «Повесть о том, как поссорились Иван Иванович с Иваном Никифоровичем», помещенная во 2-й части «Миргорода»,... принадлежит к той же группе — малороссийских повестей Гоголя, в которую, с одной стороны, входят: «Вечера на хуторе», а с другой — «Иван Федорович Шпонька» и «Старосветские помещики». Если присоединить сюда еще «Тараса Бульбу» и «Вия», принадлежащих к разряду исторической беллетристики, то все вместе составит полный цикл произведений, в которых **Гоголь выступает писателем не столько общерусским, сколько украинским...** Он был тогда — в этих произведениях — **писателем местным, украинским, но обращающимся к широкой всероссийской публике, чтобы рассказать ей о преданиях своей родины, о героических временах казачества,** о жизни старомодных малороссийских помещиков, о нравах захолустных городков Полтавщины. Сюда не применимо выражение: «здесь русский дух, здесь Русью пахнет»: **здесь пахнет Украиной...»**

Найбільший прихильник творчості Гоголя, а згодом близький приятель письменника, Олександр Пушкін першим захопливо оцінив «Вечера на хуторе близ Диканьки»: «Сейчас прочел «Вечера близ Диканьки». Они изумили меня. Вот настоящая веселость, искренная, непринужденная, без жеманства, без чопорности. А местами какая поэзия! Какая чувствительность! Все это так необыкновенно в нашей нынешней литературе, что я доселе не образумился... Поздравляю публику с истинно веселою книгою, а автору сердечно желаю дальнейших успехов».

Отож, більш аніж переконливим є висновок про домінування в творчості Миколи Гоголя українського романтизму, прагнення познайомити широкий загал Російської імперії та й світу загалом з історією «воинственного народа, означенного совершенною оригинальностью характера и подвигов», «вольного рыцарского народа» з поетичною натурою, неповторною природою з «божественною очаровательною украинской ночью», неперевершеними піснями, в яких «дышит эта широкая воля козацкой жизни», «сила, радость, могущество» та самобутністю традицій.

Очевидно, що Гоголь фактично сформував у своїх творах своєрідний національний міф про українців. Його можна не сприймати, не любити, можливо, навіть ненавидіти, але Гоголівська Україна в XIX столітті була представлена світу як країна з високою народною культурою побуту, унікальною природою та героїчним минулим.

Виховання Україною

Микола Гоголь в юні роки захоплюється збиранням українських народних пісень, прислів'їв та приказок, готує матеріали до українсько-російського словника. Відомий український письменник та літературознавець Пантелеймон Куліш написав наступне: «Вообще в первых своих произведениях Гоголь нарисовал многое, что окружало его в детстве почти в том виде, как оно представлялось глазам его... А песни матерей и жен бывшего воинственного сословия! а мужественные рапсодии бандуристов, звучащие крепкою речью, унылая и вместе торжественная! каково такая поэзия должна была подействовать на душу будущего автора «Тараса Бульбы» и живописца украинской природы! Этого мало. Он рождается в семействе, отделенном только одним или двумя поколениями от эпохи казацких войн...»

Дійсно, рід письменника заслуговує окремої уваги. Вперше про Гоголів-Яновських згадується в Никоновському літописі у 1405 році. Дід Опанас розповідав, що його предком був полковник доби Хмельниччини Остап-Андрій Гоголь. Слід зазначити, що відомий історик Олександр Оглоблин теж доводив, що предками Гоголя по жіночій, бабусиній лінії були гетьмани Михайло і Петро Дорошенки та Іван Скоропадський.

Батько Миколи Гоголя Василь Опанасович Гоголь-Яновський — український письменник. Він всіляко підтримував і пропагував українську народну культуру. В маєтку свого далекого родича Дмитра Трощинського, в 1814 — 1817 роках міністра, в селі Кибинцях він створив домашній театр, в якому ставив свої комедії з українського народного побуту. Як вказують дослідники творчості батька Гоголя, відомі дві українські комедії Василя Гоголя. Одна з них — «Собака-вівця», яка не збереглася, та «Простак, або хитрощі жінки, перехитрені солдатом».

У роки навчання в Ніжинській гімназії вищих наук Гоголь виявив талант до мистецтва, особливо захоплювався музикою та малюванням. Але безперечна пристрасть і обдарованість його знайшлася в любові до театру. Вистави входили в число дозволених гімназистам розваг, і Гоголь захопився ними дуже сильно, крім того, він знаходив у цьому допомогу і підтримку батька. Біографи згадують про випадок, коли по закінченні канікул студент Гоголь привіз комедію, написану українською мовою, яку потім вони з товаришами грали у гімназійному театрі. Літературознавці вважають, що він привіз у Ніжин п'єсу Василя Опанасовича Гоголя «Собака-вівця».

Сучасники відзначають акторську майстерність юного Гоголя. Серед найбільш відомих його ролей — роль Простакової у «Недорослі» Дениса Фонвізіна. Олександр Данилевський, підтримуючи талант Гоголя-актора, казав: «Вообще Гоголь удивительно воспроизводил те черты, которых мы не замечали, но которые были чрезвычайно характерны. Он был превосходный актер. Если бы он поступил на сцену, он был бы Щепкиным».

Будучи гімназистом, Гоголь продовжує цікавитися справжнім народним життям. Буває у передмістях Ніжина, Магерки, знайомиться з народними звичаями, відвідує селянські весілля, заводить «Книгу всякой всячини або підручну енциклопедію», куди записує замальовки з народного життя, побуту, творчості, які згодом активно використовує у своїх творах.

Микола Гоголь — історик України

Гоголь закінчив Ніжинську гімназію вищих наук, яка системних знань з історії України не давала, але він щиро захоплюється темою історичної минувшини свого краю. Джерелами пізнання минулого у нього були документи Гетьманської Канцелярії, а особливо «Історія Русів». У його роботі зустрічаються не тільки політичні, а й стилістичні подібності з нею, перекази Гоголевого родоводу, визначних державних та військових діячів доби Гетьманської Козацької держави.

Микола Гоголь планував видати «Историю Малороссии» в шести малих або в чотирьох великих томах. З написаних історичних праць Гоголя побачила світ лише частина під назвою «Взгляд на становление Малороссии», яку сам Гоголь радив розглядати лише як вступний розділ, за яким йтимуть ще 80 наступних. В одному з листів Гоголь повідомляє Максимовичеві: **«Теперь я принялся за историю нашей единственной, бедной Украины. Ничто так не успокаивает, как история.**

Мои мысли начинают литься тише и стройнее. Мне кажется, что я напишу ее, что я скажу много того, чего до меня не говорили...»

На початку 1834 року Гоголь вирішив оприлюднити свій намір написання історії України і звернувся до читачів «Московского телеграфа» та «Северной пчелы», пояснюючи свою ідею тим, що до цього часу ще не було повної, задовільної історії України та її народу.

Праця над історією України набрала нової перспективи в зв'язку із призначенням земляка й приятеля Гоголя — Михайла Максимовича на посаду першого ректора Київського університету. Друзі виношували великі плани щодо перетворення Київського університету на центр науки і культури. Гоголь писав у листі до Максимовича: «Туда, туда! в Киев! в древний, в прекрасный Киев! Он наш, он не их, неправда? Там, или вокруг него, деялись дела старины нашей...» У статті «Взгляд на составление Малороссии» яскраво прослідковується емоційний та популярний характер викладу української історії, але, водночас, присутня геополітична та етнопсихологічна версія пояснення місця та ролі історії України. Найбільше зацікавлення для Гоголя складає феномен козацтва, в його статтях і літературних творах прослідковується спроба пояснити природу та специфіку козацької України. Таку спробу знаходимо і в статті «Взгляд на составление Малороссии»: « ... народ воинственный, сильный своим соединением, народ отчаянный, которого вся жизнь была бы повита и взлелеяна войною...» Так, він визначає козацтво як окремий народ, що зіграв важливу роль в історії Європи, власне, захистивши Європу від впливу ісламських народів: «... Эта толпа, разросшись и увеличившись, составила целый народ, набросивший свой характер и, можно сказать, колорит на всю Украину, сделавший чудо — превративший мирные славянские поколения в воинственные, известный под именем казаков, народ, составляющий одно из замечательных явлений европейской истории, которое, может быть, одно сдержало это опустошительное разлитие двух магометанских народов, грозивших поглотить Европу».

Проте, з різних причин, задумана науково-популярна версія історії України Гоголем так і не була написана. Водночас літературну, емоційну, творчу українську історію Микола Гоголь представив у своїх творах.

Український романтизм у творчості М. В. Гоголя

Народні українські традиції, які добре знав і на яких виховувався Микола Гоголь, знаходимо в основі найзначніших творів відомого письменника.

Гоголь також переймається необхідністю класифікації, видання та пропагування українських народних пісень.

Про Гоголеве зібрання народних пісень довгий час було мало відомостей. Публікації Г. Георгієвського та М. Сперанського доводять кількість відомих нам **пісень**, зібраних Гоголем, до 477; **у цілій же Гоголівській збірці було їх більше ніж тисяча.** Про це пише у статті «Українська стихія у творчості Гоголя» український поет-неокласик та вчений Павло Филипович.

Знайомі та друзі Миколи Гоголя визначають його не лише як збирача, а й знавця та прихильника українських пісень. Так, Осип Бодянський згадує, що були випадки, коли Гоголь навіть набридав друзям своїм захопленням «... иной куплет повторял раз тридцать сряду, в каком-то поэтическом забытьи, пока наконец надоедал, самым страстным любителям малороссийских песен, и земляки останавливали его словами: «Годи, Мыколо, годи!»

Пантелеймон Куліш намагався визначити перелік найкращих, найулюбленіших пісень Гоголя. У своєму дослідженні, з посиланням на фахівців у галузі української творчості Бодянського та Максимовича, склав своєрідний перелік «головних» Гоголівських пісень. Таких він відібрав аж 35, з яких, посилаючись на друзів Гоголя, визначає, що найулюбленішими були: «Ой біда, біда чайці небозі...», «Ой ходив чумак сім рік по Дону...», «Ой у полі могила з вітром говорила...». А пісня «Ой у полі криниченька...» була однією із перших, якої Гоголь навчився у дитинстві.

В 1833 році Микола Гоголь видає статтю «О малороссийских песнях», в якій зазначає, що «... лучшие песни и голоса слышали только одни украинские степи: только там, под сенью низеньких глиняных хат, увенчанных шелковицами и черешнями, при блеске утра, полудня и вечера, при лимонной желтизне падающих колосьев пшеницы, они раздаются, прерываемые одними степными чайками, вереницами жаворонков и стенящими иволгами...»

Гоголь вказує на особливу важливість народних пісень для України. Це все і поезія, і історія, і батьківська могила: «... везде в них дышит эта широкая воля козацкой жизни. Везде видна та сила, радость, могущество, с какою козак бросает тишину и беспечность жизни домовитой, чтобы вдаться во всю поэзию битв, опасностей и разгульного пиршества с товарищами. Ни чернобровая подруга, пылающая свежестью, с карими очами, с ослепительным блеском зубов, вся преданная любви, удерживающая за стремя коня его, ни престарелая мать, разливающаяся как ручей слезами, которой всем существованием завладело одно материнское чувство, — ничто не в силах удержать его».

Це захоплення залишилося у Гоголя до останніх днів життя. Пантелеймон Куліш у своїй книзі про життя Гоголя пише, що фактично за місяць до смерті Гоголь бачився з Осипом Бодянським і останній переповів про цю зустріч. Гоголь працював над коректурою своїх творів, зокрема, планував перевидати «Вечера на хуторе близ Диканьки», звертаючись до Бодянського, він запропонував: «Я в следующее воскресенье собираюсь угостить вас двумя-тремя напевами нашей Малороссии, которые очень мило Н. С. положила на ноты с моего козлиного пенья; да при этом упьемся и прежними нашими песнями...»

Привертає увагу в творчості Миколи Гоголя спеціальне місце романтичності стосунків молодих людей та підкреслений спеціальний статус жінки, точніше «дівчини», як пише в оригіналі Гоголь. В його творах ця дівчина завжди красуня, славна, розумна тощо. Так, в тексті двох розділів із повісті «Страшний кабан» читаємо наступне: «Девушки в Малороссии имеют гораздо более свободы, нежели где-либо, и потому не должно показаться удивительным, что красавица наша, без ведома отца, принимала у себя гостя».

У незакінченій повісті «Гетьман» особливу увагу Гоголь приділяє жіночим очам як виразнику найбільш потаємних почуттів та пристрастей: «Увидел хорошую дивчину — и всё позабыл,... Ох, очи, черные очи! Захотел бог погубить людей за беззаконья, и послал вас.... А всё вы, черные брови, вы всему виной!... всё вы, всё вы, черные брови! Дивно диво — любовь!»

Романтизм — головна ознака Гоголівських творів на українську тематику. Почуттєвість та емоціоналізм, або своєрідна «філософія серця», яку у свій час обґрунтував Григорій Сковорода, — це визначний принцип, який сповідує у своєму літературному стилі Микола Гоголь.

P. S. Цікаво, що ще у 1836 році, коли Гоголю було всього 27 років, ніби передчуваючи свою долю, у листі до Василя Жуковського він написав: «Знаю, что мое имя после меня будет счастливее меня, и потомки тех же земляков моих, может быть с глазами, влажными от слез, принесут примирение моей тени». Ці слова стали пророчими.

З книги Миколи Томенка «Український романтик Микола Гоголь».

«У житті не може бути дві весни...»

Святкуючи ювілейні дати видатних людей, ми замислюємося про їхній життєвий шлях, про причини, що розвивали талант, про те, як склалися їхні долі. Але особистість генія — це значно більше, ніж просто біографія.

Дуже цікавий в цьому плані Микола Васильович Гоголь. Овіяний таємницею своїх містичних творів, він був звичайною людиною із своїми слабкостями, звичками, захопленнями.

Гоголь - малюнок Пушкіна.

Пушкін - малюнок Гоголя.

Дитинство

Микола був у сім'ї першою дитиною, що народилася живою, перші двоє дітей у юної мами померли при народженні. Не дивно, що його оточили увагою, балували, й хлопчик зростав егоїстом. Як сам згадував, на все, що його оточувало, включаючи людей, він дивився як на речі, створені йому догоджати. З повагою та любов'ю ставився лише до матері.

Його почуття розбудила саме мама. Навчила його у три роки читати, у п'ять — писати. Тож у п'ятирічному віці майбутній письменник написав перший дитячий віршик. Одного разу маленькому синові мама розповіла про страшний суд, про те, що відбувається після смерті з грішниками, які жили не за законами божими і творили зло, та з праведниками, які любили своїх ближніх. Ця картина так вразила хлопчика, що він, як сам згадував, відкрив очі на раніше не цікаві йому речі, почала пробуджуватися його чуттєвість та проникливість.

Василь Опанасович, батько письменника, був чудовим оповідачем-дотепником, міг із народного анекдоту створити комедійну п'єсу. Син перейняв у нього цю здатність.

Ніжин

Під час навчання в Ніжинській гімназії Гоголь мав репутацію невиправного пустуна, що вигадував смішні прізвиська для товаришів і наставників.

Викладачі гімназії характеризували Гоголя як хлопчика скромного і «добронравного», хоча нешкідливі дитячі витівки були в його вдачі.

Він підсміювався над педагогами, але, коли викладача права Бєлоусова звинуватили у «вільнодумстві» й допитували в цій справі гімназистів, Гоголь у своїх показаннях заперечив звинувачення, захищаючи улюбленого професора.

Гоголь виніс досить мало знань з Ніжинської гімназії, але розвинувся в ній достатньо. У Ніжині завів багато знайомств. Все побачене й почуте переносив на папір у вигляді смішних оповідок і сцен. Так, написав сатиру «Дещо про Ніжин, або дурням закон не писаний», різні мініатюрні віршовані та прозові твори. Але ні сам автор, ні його наставники, ні товариші не підозрювали в ньому майбутнього письменника, вважаючи ці твори лише цікавими дрібничками.

Театр

Театр — пристрасть Гоголя з раннього дитинства, адже великими любителями театру були його батьки, особливо Василь Опанасович. Микола Гоголь — душа самодіяльного гімназичного театру, де сам був декоратором, режисером та актором. Йому добре вдавалися комічні ролі жінок. Друзі та знайомі вважали, що Микола перевершив би усіх знаменитих коміків, якби став актором.

Хоч як це дивно, про письменництво він не думав! Мріяв про державну службу, на якій можна зробити щось для загального блага.

Петербург

Після гімназії Гоголь, плекаючи честолюбні задуми, їде до Петербурга. Там невдачі посипалися на нього одна за одною. Перша літературна спроба — романтична поема «Ганц Кюхельгартен» — не принесла успіху, спроба вступити на сцену теж провалилася, адже Гоголя мав специфічний акторський талант, який не сприймався тодішнім театром, манірним і нещирим.

Він влаштовується на посаду писаря в департамент уділів. Нудна, одноманітна чиновницька робота не приносила задоволення творчій душі, й Микола вступає вільним слухачем до Академії мистецтв. Там удосконалює свій хист художника, успадкований від бабусі Тетяни Лизогуб.

Перші невдачі пробудили ностальгію за рідним краєм, за Україною, а це дало поштовх написанню перших самобутніх творів, котрі ввели Гоголя у коло найвідоміших російських письменників. Чудовий український колорит вабив читача з неймовірною силою. «Вечори на хуторі біля Диканьки» зробили письменника знаменитим.

Великий вплив на його долю справив Пушкін. У 1831 році М. Гоголь познайомився з першим поетом Росії й відчув його зацікавленість і підтримку. Пушкін казав про талановитого українця: «Він усе бачить, він уміє сміятися, та разом з тим він і журливий, і змушує плакати...».

А Гоголь благоговів перед Пушкіним. Згодом казав, що загибель Пушкіна поділила його життя на два періоди: перший — це «прекрасний сон, який пощастило побачити в житті», другий — це період «печального пробудження», коли зі смертю Пушкіна Гоголь опинився на «літературному роздоріжжі».

На думку Пушкіна, ніхто не вмів так, як Гоголь, показати в своїх творах вульгарність людей. Справді, його пізніші твори, написані після «Вечорів...» та «Миргорода», повні вульгарних героїв: Собакевич, Ноздрьов, Чичиков, Коробочка, Хлестаков, Плюшкін... Сам Гоголь казав: «Я ніколи нічого не створював в уяві, у мене тільки те виходило добре, що взято було з дійсності».

Додамо: грандіозний образ Тараса Бульби та чудові пейзажі рідної України теж узято з «дійсності».

Дорога

Хто ж був Гоголь? У його житті мало світлих сторінок. Це життя небагатої людини, якій досить рідко всміхалося щастя. Але таке життя він обрав сам, не бажаючи тихого й спокійного поміщицького побуту. Свою частку родового маєтку він відписав сестрам, яких дуже любив, і лишився вічним мандрівником.

Його вабили подорожі, дорога надавала наснаги й сил. У дорозі він любив самотність, саме в подорожах обмірковував сюжети своїх творів. Якщо сусід виявлявся надокучливим, Гоголь казав, що він не «той самий письменник», а зовсім інший Гоголь. А якщо це не допомагало, прикидався, що спить. Та якщо супутник — добрий знайомий чи товариш, Гоголь був у дорозі неперевершеним дотепником, годинами смішив тих, з ким випало подорожувати. Але напевно можна стверджувати — дорога чинила з Гоголем диво.

Чи не тому більшість його героїв жили в дорозі: Тарас Бульба, Хома Брут, Хлєстаков, Чичиков?

Релігія

В останні роки свого життя Гоголь захоплюється релігією. Він пише книги, не схожі на попередні. Він каже: «Стражданням і горем призначено нам здобувати крупинки мудрості, які не здобути в книгах. Але хто вже здобув цих крупинок, той уже не має права приховувати їх від інших. Бог її пробудив у тобі, а всі дари Божі даються для того, щоб ми служили братам нашим; він повелів, щоб кожну хвилину вчили ми одне одного».

У «Вибраних місцях з листування з друзями» він повчає всіх жити за законами Божими. Сучасники не розуміли його. А сам він казав, що у житті людини не може бути дві весни, що предметом його творчості завжди було реальне життя, але в молодості йому притаманний був гумор, а в зрілому віці стало більш імпонувати осягнення життєвої мудрості.

Будинок лікаря Миколи Трахимовського в Сорочинцях на Полтавщині. Тут народився Гоголь і був названий Миколою на честь господаря дому.

Творчість останніх років письменника викликала різні думки. Різка зміна ідейних орієнтирів Гоголя викликала думку про його божевілля навіть у найближчих людей.

Але такі письменники, як Гоголь, не тільки своєю творчістю, а й своїм життям впливають на нашу свідомість, становлення моральності. Сьогодні, коли ми гостро відчули необхідність відродження духовності і впевнились, що релігія відіграє не останню роль у нашому житті, особистість Гоголя, його творчість, його релігійні погляди нам ближчі й зрозуміліші.

Людмила ШАЛІМОВА,
старший науковий працівник Миргородського районного історико-краєзнавчого музею.

Крим згадує мовчазного гостя

Сьогодні в центрі Сімферополя вшанування 200-річчя Гоголя розпочнеться великим концертом за участю провідних солістів і творчих колективів півострова. У Кримському академічному російському драматичному театрі дають безсмертного «Ревізора».

У Євпаторійському краєзнавчому музеї тривають усні журнали для молоді «Шляхами Гоголя». Тут школярам розповідають про єдиний візит письменника в Крим 1835 року.

Особливо трепетно ставляться до класика в Саках, де він лікувався. Тут здавна стоїть пам'ятник, відкрито музей.

А нині постане ще один бюст ювіляру, виготовлений заслуженим скульптором України Петром Мовчуном. Встановлять погруддя перед міською бібліотекою, якій сьогодні присвоять ім'я Гоголя. У школах тут проходять вікторини, конкурси малюнків за його безсмертними творами, фестиваль учнівських спектаклів. А в історико-краєзнавчому музеї курорту Саки відкрили постійну гоголівську експозицію.

У всіх навчальних закладах півострова відбуваються читання «Гоголь очима кримознавців» за матеріалами наукового осередку, що існував у 1887—1923 роках —Таврійської ученої архівної комісії. Буде згадано працю кримознавця Арсенія Маркевича «М. В. Гоголь у Криму», де писалося:

«... наприкінці травня 1835 року Гоголь ще вагався, їхати йому в Крим чи на Кавказ; але отримавши двомісячну відпустку від університету (в 1834—1835 роках Гоголь обіймав посаду ад'юнкт-професора кафедри загальної історії Петербурзького університету), він вирушив у Крим і провів тут червень, а, можливо, й перші числа липня. 11 липня він писав уже із Василівки (села в Полтавській губернії, де був маєток батьків Гоголя) ученому-славісту Івану Срезневському в Харків: «Три тижні, які лишаються мені (до закінчення відпустки) я маю намір відпочити після поїздки моєї в Крим, де подорожував для здоров'я і для того, щоб побачити його».

Маркевич підсумував: «...у творах Гоголя немає жодних вражень, викликаних перебуванням у Криму».

Разом з тим, секретар Таврійської ученої архівної комісії Іван Єрофеєв у доповіді «Історичні праці М. В. Гоголя і його замітки про Таврію» повідомив, що вивчення замітки «Про Таврію», опублікованої у виданому Імператорською академією наук в 1909 році збірнику матеріалів «Гоголівські тексти», дозволяє виявити грунтовне знання Гоголем найважливіших джерел і літератури з історії Криму».

«Вельми ймовірно, — писав Єрофеєв, — що в Гоголя були ще замітки про Кримський півострів, але загубились, як і багато інших. Принаймні і збережений конспект виявляє інтерес Гоголя до цієї багатої історичним минулим країни.

...Міністерство культури автономії проводитиме заходи до 200-ліття Миколи Гоголя протягом усього року. А ентузіасти вже організували просвітницькі екскурсійні маршрути «Кримськими стежками Гоголя».

Віктор ХОМЕНКО.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо документів, що посвідчують право на земельну ділянку, а також порядку поділу та об'єднання земельних ділянок

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) статтю 110 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Поділ чи об'єднання земельних ділянок не припиняє дії обмежень, обтяжень, встановлених на земельні ділянки, крім випадків, коли обмеження (обтяження) поширювалося лише на частину земельної ділянки, яка в результаті поділу земельної ділянки не увійшла до сформованої нової земельної ділянки»;

2) статті 125 та 126 викласти в такій редакції:

«Стаття 125. Виникнення права на земельну ділянку

Право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав.

Стаття 126. Документи, що посвідчують право на земельну ділянку

1. Право власності на земельну ділянку посвідчується державним актом, крім випадків, визначених частиною другою цієї статті.

2. Право власності на земельну ділянку, набуту у власність із земель приватної власності без зміни її меж, цільового призначення, посвідчується:

а) цивільно-правовою угодою щодо відчуження земельної ділянки, укладеною в порядку, встановленому законом, у разі набуття права власності на земельну ділянку за такою угодою;

б) свідоцтвом про право на спадщину.

3. Право постійного користування земельною ділянкою посвідчується державним актом на право постійного користування земельною ділянкою.

4. Форми державних актів на право власності на земельну ділянку, право постійного користування земельною ділянкою затверджуються Кабінетом Міністрів України.

5. Право оренди земельної ділянки посвідчується договором оренди землі, зареєстрованим відповідно до закону.

6. При набутті права власності на земельну ділянку на підставі документів, визначених частиною другою цієї статті, державний акт на право власності на земельну ділянку, що відчужується, долучається до документа, на підставі якого відбувся перехід права власності на земельну ділянку, в кожному такому випадку відчуження земельної ділянки.

На державному акті про право власності на земельну ділянку нотаріус, який посвідчує (видає) документ, та орган, який здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно та їх обмежень, роблять відмітку про відчуження земельної ділянки із зазначенням документа, на підставі якого відбулося відчуження.

Орган, який здійснює реєстрацію прав на нерухоме майно та їх обмежень, робить відмітку про реєстрацію прав на земельну ділянку на підставі документа про її відчуження, складеного та посвідченого в порядку, встановленому законом, протягом 14 календарних днів з дня подання до цього органу зазначеного документа. Забороняється вимагати для здійснення відмітки та державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обмежень документи, не передбачені цією статтею.

У разі зміни співвласника або набуття права спільної власності на земельну ділянку орган, який здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно та їх обмежень, також вносить зміни до державного акта на право власності на землю щодо співвласників земельної ділянки.

7. Відчуження частини земельної ділянки з виділенням її в окрему земельну ділянку здійснюється після отримання її власником державного акта, що посвідчує право власності на сформовану нову земельну ділянку.

8. У разі якщо державним актом на право власності на земельну ділянку було посвідчено право власності на декілька земельних ділянок, відчуження однієї з цих ділянок здійснюється після виготовлення державного акта, що посвідчує право власності на кожну з цих ділянок.

9. Державний акт на право власності та право постійного користування земельною ділянкою видається на одну земельну ділянку.

Право постійного користування на декілька земельних ділянок, наданих під будівництво та обслуговування лінійних об'єктів (доріг, трубопроводів, ліній електропередачі та зв'язку), може посвідчуватися одним державним актом»;

3) у статті 132:

а) у частині другій:

пункт «є» викласти в такій редакції:

«є) права та обов'язки сторін»;

доповнити пунктами «ж» та «з» такого змісту:

«ж) кадастровий номер земельної ділянки;

з) момент переходу права власності на земельну ділянку»;

б) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Додатком до угоди, за якою здійснюється відчуження земельної ділянки приватної власності, є державний акт на право власності на земельну ділянку, що відчужується (або відчужувалась)».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою та викласти її в такій редакції:

«4. Угоди про перехід права власності на земельну ділянку підлягають нотаріальному посвідченню та державній реєстрації»;

4) пункт «є» частини першої статті 184 доповнити словами «у випадках, передбачених законом».

2. У статті 56 Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282):

1) абзац перший після слів «що посвідчують право на земельну ділянку» доповнити словами «крім поділу та об'єднання земельних ділянок»;

2) доповнити частинами другою та третьою такого змісту:

«Технічна документація із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право власності на земельну ділянку, при поділі чи об'єднанні земельних ділянок включає:

а) пояснювальну записку;

б) технічне завдання на складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку, затверджене замовником документації;

в) копії документів, що посвідчують право на земельні ділянки;

г) плани земельних ділянок, які об'єднуються в одну земельну ділянку, або частини земельної ділянки, яка виділяється в окрему земельну ділянку;

ґ) матеріали польових геодезичних робіт;

д) акт приймання-передачі межових знаків на зберігання при поділі земельної ділянки по межі поділу;

е) перелік обмежень прав на земельну ділянку і наявні земельні сервітути;

є) нотаріально посвідчена згода на поділ чи об'єднання земельної ділянки заставодержателів, користувачів земельної ділянки (у разі знаходження земельної ділянки в заставі, користуванні).

При передачі земельних ділянок у власність чи користування та зміні цільового призначення земельних ділянок за проектами землеустрою щодо їх відведення технічна документація із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку, не розробляється».

3. Абзац другий статті 19 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553) викласти в такій редакції:

«державний акт на право власності на земельну ділянку у випадках, визначених законом».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування.

2. Положення цього Закону щодо посвідчення права власності на земельні ділянки документами, зазначеними у частині другій статті 126 Земельного кодексу України, поширюються також на випадки, коли зазначені документи були укладені (видані) до набрання чинності цим Законом, але державні акти на право власності на земельні ділянки видані не були. В такому випадку нотаріус, який посвідчив (видав) відповідний документ, звертається з письмовим запитом до органу, який здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, про підтвердження того, що державний акт на право власності на землю (земельну ділянку) не виданий новому власнику земельної ділянки. Після надходження до нотаріуса письмового підтвердження такого факту державний акт на право власності на землю (земельну ділянку) вилучається нотаріусом з його справ та після здійснення відмітки про перехід права власності на неї, долучається до відповідного документа, зазначеного у частині другій статті 126 Земельного кодексу України. Термін розгляду зазначеного запиту органом, який здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, не повинен перевищувати 14 календарних днів.

3. До створення єдиної системи органів реєстрації прав на нерухоме майно та їх обмежень:

відмітку про відчуження земельної ділянки на державному акті на право власності на землю (земельну ділянку), що відчужується, здійснює нотаріус та орган, який здійснює державну реєстрацію земельних ділянок;

право власності або право користування земельною ділянкою виникає з моменту державної реєстрації земельної ділянки.

4. Кабінету Міністрів України:

до набрання чинності цим Законом затвердити порядок здійснення відмітки про відчуження земельної ділянки нотаріусом та органом, який здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, на державному акті на право власності на земельну ділянку;

протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
5 березня 2009 року.
№ 1066-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності третейських судів та виконання рішень третейських судів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

1) частину другу статті 12 доповнити словами і цифрою «та спорів, передбачених пунктом 4 частини першої цієї статті»;

2) частину другу статті 35 після слів «(іншого органу, який вирішує господарські спори)» доповнити словами «за винятком встановлених рішенням третейського суду».

2. Пункт 1 частини другої статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2006 р., № 35, ст. 296) викласти в такій редакції:

«1) виконавчі листи, що видаються судами, та накази господарських судів, у тому числі на підставі рішень третейського суду, Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України та Морської арбітражної комісії при Торгово-промисловій палаті України».

3. У Законі України «Про третейські суди» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 35, ст. 412):

1) у статті 3 слова «сторін третейського розгляду» замінити словами «фізичних чи юридичних осіб»;

2) у частині першій статті 6:

пункт 6 після слів «місцевого самоврядування» доповнити словами «їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт під час здійснення ним владних управлінських функцій на основі законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень»;

після пункту 6 доповнити чотирма новими пунктами такого змісту:

«7) справ у спорах щодо нерухомого майна, включаючи земельні ділянки;

8) справ про встановлення фактів, що мають юридичне значення;

9) справ у спорах, що виникають з трудових відносин;

10) справ, що виникають з корпоративних відносин у спорах між господарським товариством та його учасником (засновником, акціонером), у тому числі учасником, який вибув, а також між учасниками (засновниками, акціонерами) господарських товариств, пов'язаних із створенням, діяльністю, управлінням та припиненням діяльності цих товариств».

У зв'язку з цим пункти 7 і 8 вважати відповідно пунктами 11 і 12;

доповнити пунктом 13 такого змісту:

«13) справ, за результатами розгляду яких виконання рішення третейського суду потребуватиме вчинення відповідних дій органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими чи службовими особами та іншими суб'єктами під час здійснення ними владних управлінських функцій на основі законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень»;

3) у частинах сьомій та дев'ятій статті 9 слово «компетентного» виключити;

4) статтю 12 після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Третейська угода має містити відомості про найменування сторін та їх місцезнаходження, предмет спору, місце і дату укладення угоди».

У зв'язку з цим частини п'яту - восьму вважати відповідно частинами шостою - дев'ятою;

5) частину другу статті 18 доповнити абзацом шостим такого змісту:

«судді судів загальної юрисдикції або Конституційного Суду України»;

6) у статті 30:

частини першу та другу викласти в такій редакції:

«Місцем проведення третейського розгляду справи у постійно діючому третейському суді є місцезнаходження цього третейського суду.

Місце проведення третейського розгляду справи у третейському суді для вирішення конкретного спору визначається третейською угодою»;

частину третю виключити;

7) частину третю статей 34 та 55 виключити;

8) статтю 38 доповнити частиною десятою такого змісту:

«Обставини, встановлені рішенням третейського суду, підлягають обов'язковому доказуванню при розгляді цивільних, господарських та інших справ, в яких беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлені ці обставини»;

9) у статті 51:

у частині другій слово «стороною» замінити словами «сторонами, третіми особами, а також особами, які не брали участь у справі, у разі якщо третейський суд вирішив питання про їх права і обов'язки»;

частину третю доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) третейський суд вирішив питання про права і обов'язки осіб, які не брали участь у справі»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Заяву про скасування рішення третейського суду може бути подано до компетентного суду сторонами, третіми особами протягом трьох місяців з дня прийняття рішення третейським судом, а особами, які не брали участь у справі, у разі якщо третейський суд вирішив питання про їх права і обов'язки, - протягом трьох місяців з дня, коли вони дізналися або повинні були дізнатися про прийняття рішення третейського суду»;

частину шосту після слів «що виходять за межі третейської угоди» доповнити словами «або рішення прийнято у справі, не підвідомчій третейському суду»;

10) частину шосту статті 56 доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) третейський суд вирішив питання про права і обов'язки осіб, які не брали участь у справі».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Не підлягають примусовому виконанню рішення третейських судів, прийняті до набрання чинності цим Законом і не виконані на день набрання чинності цим Законом, у справах, які відповідно до цього Закону не підвідомчі третейським судам.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
5 березня 2009 року.
№ 1076-VI.

САМОВРЯДУВАННЯ

Гуцули просять не скасовувати гірські соціальні надбавки

Депутати Яремчанської міської ради, що на Івано-Франківщині, ухвалили звернення до Президента, Прем'єр-міністра, міністра регіонального розвитку і будівництва та народних депутатів, в якому просять зупинити дії, спрямовані на скасування гірських соціальних надбавок.

Вони стверджують, що в Міністерстві регіонального розвитку та будівництва розробляється проект закону про розвиток гірських територій в Україні. В ньому начебто передбачається зниження нинішньої оплати праці горян на п'ять відсотків. «Пропонується також скасувати двадцятивідсоткову доплату до державних пенсій, стипендій, усіх передбачених чинним законодавством видів матеріальної допомоги громадянам, які одержали статус особи, що працює, проживає або навчається на території населеного пункту, якому надано статус гірський», — йдеться у зверненні. У Яремчі занепокоєні тим, що новий законопроект, всупереч деклараціям уряду, значно звужує соціальні гарантії для горян. Автори звернення вважають, що такі дії державних чиновників спрямовані на створення складної соціально-політичної ситуації в гірських територіях, зокрема, значне погіршення соціального захисту людей, які там проживають. «Поспішний підхід до розв'язання цього важливого питання може викликати соціальні протести та незадоволення населення», — застерігають яремчанські депутати керівників держави.

Нагадаємо, що раніше подібний документ до керівників держави надіслала Асоціація органів місцевого самоврядування регіону Гуцульщина, яку очолює заступник голови Верховинської районної ради Дмитро Стефлюк. До Асоціації входять чотири районні та дві міські ради Івано-Франківської області, Путильська і Вижницька районні ради Чернівецької області, Рахівська районна рада Закарпатської області. На територіях зі статусом гірських проживає майже мільйон українців.

Молоді сільські голови Прикарпаття об'єдналися в асоціацію

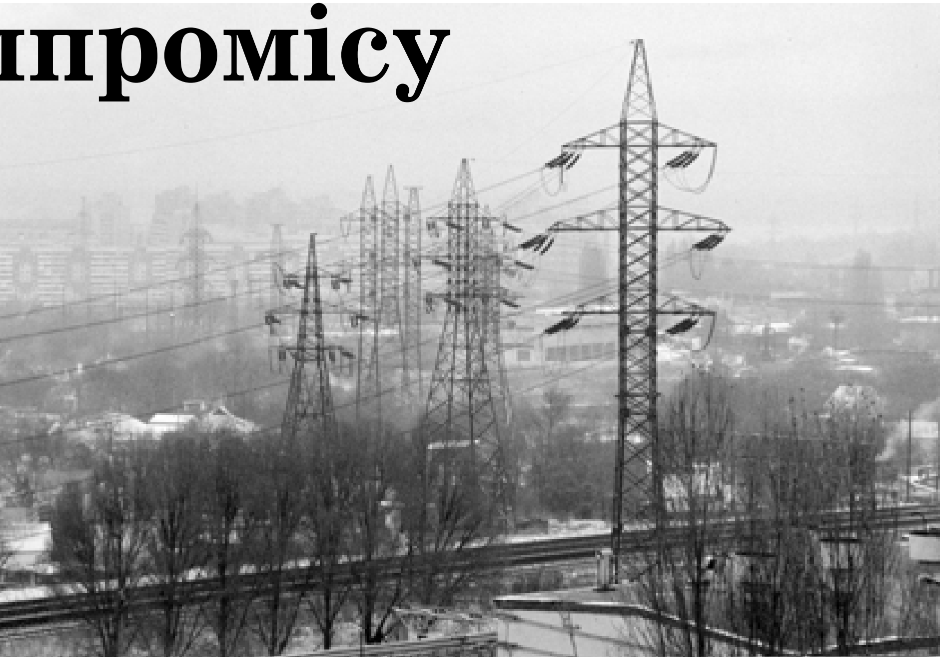
На Прикарпатті створено Асоціацію молодих сільських голів. Її очолив сільський голова села Старий Угринів Калуського району 33-річний Тарас Федорів. Молоді голови вирішили, що спільно їм легше буде вирішувати проблеми, втілювати ідеї, набувати досвід роботи, наближати розвиток місцевого самоврядування до європейських стандартів. Власне, цьому й було присвячене перше засідання. На ньому затвердили й положення про асоціацію. Згідно з ним вона, зокрема, розроблятиме рекомендації на допомогу молодим сільським головам щодо забезпечення громадського порядку в селі, поліпшення екологічної ситуації, розвитку національних традицій та звичаїв, захисту прав людей і т. д. За своїм статусом асоціація працюватиме на правах дорадчого і консультативного органу при обласній організації профспілки працівників державних установ.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Ціна компромісу

Чому держава і бізнес вирішили закопати сокиру війни навколо «Дніпроенерго»?

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Держава вирішила забути про обіцянки повернути у свою державну власність «Дніпроенерго». Так можна оцінити компроміс на нинішньому етапі розвитку скандальної ситуації навколо ВАТ, про яку вже не раз писав «Голос України». Річ у тім, що, фактично володіючи пакетом акцій у розмірі 76,04%, НАК «Енергетична компанія України» зареєструвалася на проведених 24 березня зборах акціонерів ВАТ з пакетом у розмірі 50%+1 акція і схвалила всі питання порядку денного, включаючи розподіл місць у керівних органах. Невже виконавча влада вирішила перекреслити усі раніше зроблені кроки з недопущення протиправної приватизації «Дніпроенерго»?

Як відомо, основними акціонерами «Дніпроенерго» є НАК «Енергетична компанія України» (ЕКУ) і підприємства «Донбаської паливно-енергетичної компанії» (ДПЕК). Нагадаємо, що 2008 року була зроблена спроба повернути державний контроль над «Дніпроенерго». Рік тому провели легітимні збори акціонерів «Дніпроенерго», на яких держава в особі НАК ЭКУ зробила все можливе для відновлення держконтролю над цим підприємством. Було підтверджено володіння 76,04% акцій ВАТ «Дніпроенерго», змінено Наглядову раду (в якій шість місць із семи дісталися представникам держави), правління і ревізійну комісію компанії. А 8 квітня 2008 року Господарською палатою Верховного Суду України були визнані незаконними рішення зборів акціонерів ВАТ «Дніпроенерго» від 27 серпня 2007 року. Тобто вища судова інстанція країни визнала, що додаткова емісія акцій ВАТ «Дніпроенерго» була проведена незаконно, а держава володіє пакетом акцій ВАТ «Дніпроенерго» у розмірі 76,04%. Однак далі жодних реальних кроків щодо дійсного відновлення контролю над «Дніпроенерго» зроблено не було. І якщо ряд зацікавлених експертів вбачають у цьому перемогу в результаті ефективних переговорів недержавних акціонерів і НАК ЕКУ, то інші фахівці бачать лише підтвердження закулісних домовленостей між владою і бізнесом.

«Узгоджена і відповідальна позиція НАК ЕКУ, ДПЕК та інших приватних акціонерів дозволила провести збори, реалізувати всім власникам паперів свої права і гарантувати «Дніпроенерго» стабільне функціонування навіть в умовах кризи», — повідомляється на сайті корпорації ДПЕК.

Водночас не всі розділяють подібні висновки. «Ці збори продемонстрували, що попередня позиція виконавчої влади в питанні повернення державі 76% акцій «Дніпроенерго» змінилася на діаметрально протилежну», — вважає керівник економічних програм Центру системного аналізу і прогнозування В'ячеслав Бутко.

Експерт, зокрема, нагадав про попередні заяви прем'єра Юлії Тимошенко, глави Мінпаливенерго Юрія Продана про намір відновити в судовому порядку у власності держави 76%-ний пакет акцій «Дніпроенерго».

«Нині ж посилено позиції не держави, а приватних акціонерів. Зокрема, якщо раніше в компанії кількість представників НАК ЕКУ становила шість із семи осіб, то тепер — чотири із семи. Отож нинішні збори акціонерів ще сильніше віддалили державу від задоволення своїх інтересів», — вважає пан Бутко.

Зокрема, головою правління «Дніпроенерго» акціонери обрали Юрія Бочкарьова, який представляє інтереси компанії ДПЕК. Але ж раніше НАК ЕКУ хотіла призначити керівником ВАТ представника держави. Мало того, на одних із проведених торік зборів акціонерів це призначення відбулося. Однак компанією «Дніпроенерго» фактично продовжували керувати менеджери ДПЕК. А тепер держава зробила вигляд, що голосування щодо зміни керівництва «Дніпроенерго» взагалі не було.

Тим часом, одним з найважливіших результатів останніх зборів у НАК ЕКУ вважають рішення про виплату дивідендів акціонерам. Зокрема, акціонери компанії прийняли рішення спрямувати на виплату дивідендів 50% чистого прибутку, отриманого «Дніпроенерго» у 2007 р. у розмірі 61 млн. грн., а також використати на виплату дивідендів 100% прибутку компанії за результатами 2009 р. У тому разі, якщо він, звичайно, буде.

Однак аналітики зазначають, що протягом двох третин 2007 року (до незаконної додаткової емісії) саме держава контролювала «Дніпроенерго» й, отже, могла розраховувати на значно більшу суму. Водночас минулий рік «Дніпроенерго» закінчило зі збитками в розмірі 16,2 млн. грн. і питання про розподіл прибутку за минулий рік на порядку денному зборів не стояло. Це означає, що державу задовольняє збиткова робота однієї з найбільших енергогенеруючих компаній України?

Мабуть, ні. Оскільки, **як повідомили журналістам у НАК ЕКУ**, компанія «не припиняє своєї участі в судових процедурах, що тривають у зв'язку з корпоративним спором навколо акцій «Дніпроенерго».

Проте В'ячеслав Бутко назвав лукавством заяву НАК ЕКУ про те, що держкомпанія продовжить участь у судових розглядах, пов'язаних з корпоративним спором навколо допемісії «Дніпроенерго». «Не виходити із судових процесів можна по-різному. Ця заява НАК ЕКУ залишає широке поле для його трактувань, і я вважаю, що практикуючі юристи в міру своєї цинічності можуть розуміти цей месідж у досить широкому смисловому діапазоні».

Деякі аналітики вбачають у цій ситуації політичне підґрунтя. Мовляв, у переддень президентських виборів особи, викриті владою, намагаються знайти підтримку серйозних бізнес-структур.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО (з архіву «Голосу України»).

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Сумарна генеруюча потужність електростанцій «Дніпроенерго» становить 8 175 МВт, або 30% загальної потужності підприємств електроенергетичного комплексу України. Це друга за обсягом виробництва теплова генеруюча компанія нашої країни. До складу компанії входять Запорізька, Криворізька і Придніпровська теплові електростанції. Виручка компанії у 2008 році становила 6,11 млрд. грн.

СПОРТ

Останній етап

Хокей. Сьогодні національна збірна України розпочинає підготовку до чемпіонату світу у першому дивізіоні. Цей турнір відбудеться з 11 по 17 квітня у польському місті Торунь. У рамках навчально-тренувального збору заплановано проведення чотирьох товариських матчів з представниками Континентальної хокейної ліги (КХЛ). Завтра і післязавтра наша команда зіграє з «Нефтехіміком» (Нижньокамськ), відповідно о 19.00 і 13.00. 6 і 7 квітня. Збірна України — «Торпедо» (Нижній Новгород) — 19.00 і 13.00. Усі матчі відбудуться на арені ТРЦ «Термінал» у Броварах.

Для участі у навчально-тренувальному зборі, за підсумками якого тренерський штаб визначить 22 виконавців, котрі захищатимуть честь держави у Польщі, викликано 39 виконавців:

Воротарі — Ігор Карпенко, Вадим Селіверстов, Олександр Федоров (усі — «Сокіл», Київ), Костянтин Симчук («Сибір», Росія), Михайло Балабан («Сокіл-2»); **оборонці** — Олег Благий («Керамін», Білорусь), Юрій Гунько, Денис Ісаєнко, Віталій Люткевич, Юрій Наваренко, Олександр Победоносцев, Андрій Срюбко, Дмитро Толкунов, Дмитро Якушин (усі — «Сокіл»), Сергій Климентьєв («Салават Юлаєв», Росія), Геннадій Разін («Динамо», Росія, Москва), В'ячеслав Тимченко («Вітебськ», Білорусь); нападники — Юрій Дяченко, Віталій Доніка, Ігор Карлов, Віталій Литвиненко, Олександр Матвійчук, Дмитро Німенко, Євген Пастух, Роман Сальников, Сергій Харченко, Дмитро Цируль, Олег Шафаренко, Олександр Яковенко (всі — «Сокіл»), Микита Буценко, Михайло Радецький (обидва — «Білий Барс», Бровари), Сергій Варламов (СКА, Росія), Ігор Гонгальський («Стоктон Фандер», ЕСНL, США), Артем Гніденко («Вітебськ»), Костянтин Касянчук («Динамо», Росія, Москва), Олександр Матерухін, Олег Тимченко (обидва — «Юність», Білорусь), Андрій Міхнов («Лада», Росія), Вадим Шахрайчук («Металург», Росія, Магнітогорськ).

«Сокіл» зрівняв рахунок

Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Плей-оф. 1/4 фіналу. Другі матчі. «Сокіл» (Київ) — «Югра» (Ханти-Мансійськ). 3:0 (2:0, 1:0, 0:0). Рахунок серії — 1:1 «Автомобіліст» (Єкатеринбург) — МХК «Крилья Советов» (Москва). 0:3. Рахунок серії — 0:2. «Дмитров» — «Мечел» (Челябінськ). 6:0. Рахунок серії — 2:0. «Іжсталь» (Іжевск) — «Нефтянік» (Альметьевськ). 3:1. Рахунок серії — 1:1.

* * *

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 20-й тур. 30 березня. «Енергетик» (Бурштин) — «Волинь» (Луцьк). 0:0.

Віталій Кличко зупинятися не збирається

Головна мета братів Кличків — завоювання всіх чемпіонських поясів у супервважкій вазі. Про це заявив на прес-конференції чемпіон світу WBC Віталій Кличко. «Багато хто хоче побачити двобій проти Миколи Валуєва. Цей бій буде дуже цікавий, адже Микола з його антропометричними даними занесений до книги рекордів Гіннесса. Для мене головна мета — його пояс чемпіона світу. Без пояса мені цей двобій нецікавий. Ми зробимо все, щоб він відбувся цього року», — наголосив Віталій Кличко.

За його словами, було б чудово, якби один із братів зустрівся з тимчасовим чемпіоном світу, а другий — з чинним, тобто з Русланом Чагаєвим і Миколою Валуєвим. «Нема нічого неможливого. На сьогодні ми перебуваємо в процесі переговорів, — сказав Віталій. — Але цьому перешкоджають багато політичних моментів». Також він повідомив, що переговори Володимира з Девідом Геєм наближаються до завершення. За кілька днів буде оголошено про місце і дату проведення двобою.

Крім того, чемпіон світу WBC розповів, що на сьогодні переговори з Ленноксом Льюїсом припинено. «Він наполягає на розподілі гонорару 70 на 30. Мене це, як чемпіона світу, не влаштовує. Я готовий ділити гонорар тільки порівну», — наголосив він.

Відповідаючи на запитання, скільки ще боїв вони мають намір провести, Віталій сказав, що не збирається ставити рекорди. Аматорам боксу залишилося побачити лише кілька боїв.

Сергій МЕЛЬНИК.

Нерадісна відпустка

Відправлено в неоплачувану відпустку колектив Джанкойського машинобудівного заводу. Причина: відсутність замовлень на виготовлення тракторних причепів. Працівникам обіцяють, що їх вимушений відпочинок буде не надто довгий. Вихід із складної ситуації керівництво підприємства бачить в освоєнні нових видів виробничої діяльності.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Центр екстремальної допомоги створено у Вінниці

Для організації роботи нової комунальної установи рішенням Вінницької облради виділено приміщення площею більше трьохсот квадратних метрів та 15 одиниць автотранспорту. За словами заступника голови облради Віктора Вікалюка, для медустанови придбано також нову техніку. Центр екстремальної допомоги розташовано на території обласної клінічної лікарні імені Пирогова і він використовуватиме її матеріальну базу. Медперсонал надаватиме екстрену допомогу населенню у різних кінцях області і у повсякденних умовах, і в надзвичайних ситуаціях. Минулорічна повінь на Дністрі, від якої потерпіли жителі трьох районів краю, прискорила відкриття нової медичної установи.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Буковина лідирує в Україні за темпами виплати заборгованої заробітної плати *(Укрінформ)*

З початку року на ділянці Північного регіонального управління Держприкордонслужби України не пропущено 890 трудових мігрантів *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ЧЕРНІГІВЩИНА

Лікар захистив випиваку

Прокуратурою Городнянського району порушено кримінальну справу стосовно дільничного терапевта центральної районної лікарні. Останній не підтвердив візуальний висновок співробітника ДАІ про те, що затриманий водій перебував у стані алкогольного сп'яніння, і склав неправдивий протокол. Порушника Правил дорожнього руху все ж таки було доставлено у медичний заклад обласного підпорядкування. Там і з'ясовано, що власник автомобіля виїхав у дорогу, хильнувши спиртного.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Офтальмологічне обладнання — за добровільні пожертви

Нове обладнання, що коштує понад 50 тисяч гривень, отримала обласна дитяча лікарня. Гроші для нього зібрали мешканці краю під час проведення благодійної акції «Почуйте всі!» Сучасний офтальмологічний апарат дозволить обстежувати маленьких пацієнтів не тільки в лікарні, а й вдома чи у дитячому садку. А обстежувати є кого, адже в області зареєстровано п'ятнадцять тисяч дітей з різними вадами зору.

Ірина КОЗАК.

ДОНЕЧЧИНА

У відкритий каналізаційний колодязь впав п'ятирічний хлопчик

Пригода сталася в Макіївці: біля приватного будинку в Кіровському районі у відкритий каналізаційний колодязь впав п'ятирічний хлопчик. Щоб врятувати дитину, на чотириметрову глибину спустився 35-річний батько. На щастя, Микитка не отримав травм, і тато передав сина людям, які стояли на поверхні. А ось самому Дмитрові вибратися не вдалося: він послизнувся на скобах усередині колодязя і впав до каналізаційного колектора. Течія підхопила потерпілого і затягла до підземелля: як згодом з'ясувалося, — на відстань близько 20 метрів. Лише дивом чоловік не захлинувся і не знепритомнів від каналізаційних випарів. Дмитрові вдалося зачепитися і залишатися на місці, очікуючи на допомогу. За однією з версій, його врятувало те, що в місті вода подається по годинах, і течія в колекторі була не такою сильною. На місце пригоди були направлені підрозділи МНС. Для порятунку потерпілого спустили мотузку, за яку батько хлопчика зумів ухопитися. Командир відділення Андрій Очеретько, рятувальник Євген Іванушкін та водій Геннадій Каташов витягли людину.

Із діагнозом «загальне переохолодження, отруєння клоаковими газами» бригади швидкої допомоги забрали батька та сина до медичних закладів. Після обстеження Дмитро відмовився від госпіталізації. П'ятирічного Микитку виписали з лікарні наступного дня.

Ліна КУЦ.

Антикризова соціальна політика всіх робить заможними: людей формально, бюджет реально

З кожним днем середньостатистичний українець змушений тугіше затягувати пасок: ціни зростають, зарплати урізують, звільнення не припиняються. У цій непростій для всіх ситуації логічно було б очікувати від уряду дієвих антикризових програм, які б підтримали малозабезпечених громадян у важку хвилину. Втім, нині й представники середнього класу, які втратили свій бізнес або роботу, переходять у клан незаможних. На жаль, матеріальної допомоги від держави їм не дочекатися.

Постанова Кабінету Міністрів № 202 від 11 березня цього року істотно зменшить кількість одержувачів державної соціальної допомоги, каже Юрій Гаврилечко з «Фонду соціальної безпеки». На думку експерта, фактично її не зможуть одержати жителі села. Тому що важко уявити собі процес виходу з індивідуального селянського господарства.

Ідея адресності соціальної допомоги в тім, що громадяни, котрі мають «додаткові джерела для існування», можуть забути про соціальні виплати. Адже вони мають «можливість одержання доходу» від утримування домашньої худобини й птиці. Щоправда, це тільки теоретично, тому що будь-який сільський «дрібний власник» сьогодні скаже: тримати курей або свиней — клопітно, дорого й до цього прибутку на виході ще дожити треба.

У постанові уряду прописано ще безліч пунктів номінального «добробуту народу». Наприклад, якщо ви за 12 місяців до звернення до соціальної служби за призначенням тієї чи іншої допомоги (виплати) купили мобільний телефон, віддавали його в ремонт, придбали будь-які будматеріали, скажімо, мішок цементу, за логікою нової соціальної політики, ви можете прогодувати себе самі. А вже власникам другої квартири, машини й дачної ділянки, виходить, взагалі соромно скаржитися на життя й просити у держави.

Незважаючи на декларацію вдосконалення адресності, Юрій Гаврилечко побоюється, що соціальну допомогу не одержать навіть ті, хто її справді потребує. На думку експерта, такі заходи уряду важко назвати антикризовими. Нововведення в соціальній політиці заощаджують державні гроші й, по суті, позбавляють людей можливості одержати підтримку держави в період кризи. А ще відкривають широкі можливості для корупції.

Ольга ВІТЕР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

За логікою антикризової соціальної політики виходить: у кого є шість соток, той може прогодуватися сам.

Хто не платив, той і не платить

У лютому заборгованість населення Кіровоградщини за житлово-комунальні послуги збільшилась майже на двадцять відсотків і на початок березня ц. р. становила 118,6 млн. грн. За централізоване опалення та гаряче водопостачання заборгували майже шістдесят млн. грн., за утримання будинків і споруд та прибудинкових територій — майже двадцять п'ять млн. грн. Мільйонні борги накопичилися за газопостачання, централізоване водопостачання та водовідведення, за спожиту електроенергію. Середній термін заборгованості населення за всі види послуг становив близько двох місяців. І хоча в 12 районах області рівень оплати переважав сто відсотків, загалом в інших заборгованість з початку року зросла в кілька разів.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Знайшли приховані від казни мільйони

Управління податкової міліції ДПА в Житомирській області порушило кримінальну справу за фактом умисного ухилення від сплати податків посадовими особами одного з комунальних підприємств Житомира.

Вони протягом двох років, нараховуючи та утримуючи прибутковий податок із заробітної плати громадян, не перераховували його до бюджету. Таким чином казна недоотримала понад три з половиною мільйони гривень. Як повідомив начальник УПМ ДПА в області полковник Віктор Максимишин, за три місяці цього року викрито 51 злочин у сфері оподаткування.

Олексій КАВУН.

Житомир.

ФОТОФАКТ

Учениця 3-Б класу столичної гімназії №48 Вікторія Кучеренко виборола звання першої принцеси фестивалю-конкурсу «Міні-світ краси України-2009».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Історія нескорених у документах

У Рівненському обласному краєзнавчому музеї відкрито фотовиставку «Українська Повстанська Армія. Історія нескорених» — спільний проект СБУ і Центру досліджень визвольного руху, підтриманий Українським інститутом національної пам'яті.

На ній представлено фото і документи, які протягом кількох десятиліть приховувались в архівах НКВС-КДБ, котрі подають об'єктивну інформацію про УПА. Представлено найяскравіші персоналії, акцентовано увагу на участі жіноцтва в боротьбі з окупантами, широко висвітлено пропагандистський напрямок роботи ОУН та УПА. Розповідається про стратегію і тактичні прийоми, однострої та нагородну систему в УПА, осередки опору українських в'язнів у сталінських таборах.

Олександра ЮРКОВА.

Представники середнього класу, які втратили свій бізнес або роботу, переходять у клан незаможних

Контрабандні парашути не долетіли до Близького Сходу

У міжнародному аеропорту «Одеса» співробітники Управління СБУ в Одеській області і Південної регіональної митниці запобігли незаконній спробі вивезення в одну з країн Близького Сходу 95 десантних парашутів.

Порушено кримінальну справу стосовно експедитора іноземної компанії і співробітника митного поста «Одеса-аеропорт» Південної регіональної митниці. Нині правоохоронці встановлюють походження контрабандних парашутів. На озброєнні в Україні вони не перебувають. Але десантні парашути Д-10 2006 року надійшли на озброєння військово-десантних військ Росії.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ФОТОФАКТ

Досвідчений пілот Сергій Дементьєв уперше здійснив посадку багатомісного літака-аеробуса А-320 авіакомпанії «Візз Ейр Україна» у міжнародному аеропорту «Київ» (Жуляни) на реконструйовану злітно-посадкову смугу.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Світовий банк та МВФ у ролі «швидкої фінансової допомоги»

Днями Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко зустрілася із послами країн «великої вісімки», Європейської комісії, представниками МВФ та Світового банку в Україні, про що уже повідомляв «Голос України». Головною темою зустрічі стала, як повідомлялося, фінансова криза в Україні та допомога міжнародних фінансових організацій у її подоланні.

Зокрема, Юлія Тимошенко наголосила: «Уряд високо цінує співпрацю між Україною, МВФ та Світовим банком, і ми вважаємо, що сьогодні досить сильна стабілізаційна компанія для України, і, думаю, що крок за кроком ми робитимемо все необхідне, щоб бути партнерами». Прем'єр-міністр переконана, що внаслідок такої співпраці в країні буде налагоджено фінансову стабільність. Вона також додала, що під час глобальної фінансово-економічної кризи кожна країна переживає складнощі, але для тих держав, які співпрацюють з міжнародними фінансовими організаціями, вплив кризи може бути значно пом'якшений, **повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів.**

Польща намагається реанімувати транскордонне співробітництво

У польському гірському містечку Ритро відбулася нарада керівників місцевого самоврядування обласного рівня — Конвент маршалів воєводств Польщі, до складу якого входять 16 осіб. Обговорювався стан та перспективи прикордонної та транскордонної співпраці. Гостями форуму були представники прикордонних областей—сусідок польських воєводств: Львівської обласної держадміністрації — Лев Захарчишин, Калінінградського обласного уряду — Михайло Плюхін та Пряшівського самоврядного краю (Словаччина) — Рудольф Жак.

Учасники із стурбованістю наголошували, що активність транскордонної співпраці у межах єврорегіонів падає. Представник Великопольського воєводства, партнером якого в Україні є Харківська область, із вболіванням розповідав про «згаслу» після помаранчевої революції співпрацю двох регіонів. З метою її відновлення минулого року делегація представників воєводського самоврядування відвідала українських колег, але співробітництву цей візит не допоміг. «Ми не повинні зупинятись на прикордонних регіонах України, — наголосив заступник міністра закордонних справ РП Анджей Кремер, — а йти углиб, де бажання такої співпраці є, зокрема, у Вінницьку та Донецьку області». За словами дипломата, практичний вимір для нового етапу розвитку міжнародної співпраці регіони отримають в рамках «Східного партнерства» (нового проекту співробітництва між Євросоюзом та східними сусідами, зокрема —Україною), яке передбачає реалізацію багатосторонніх проектів у сфері торгівлі, управління кордонами, охорони довкілля та енергетики.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Ритро — Варшава.

У Сочі вибори можуть перетворити на фарс

У майбутньому олімпійському місті Сочі вирішили за всіма європейськими правилами оголосити демократичні вибори мера. Але, як з'ясувалося, будьяку добру справу можна довести до абсурду.

Як претендентів на пост мера вже зареєстровано виборчкомом 22 осіб. Серед них є серйозні політики, такі як: колишній віце-прем'єр уряду, опозиціонер Борис Нємцов, некерований мільярдер Олександр Лебедєв, екс-кандидат у президенти Андрій Богданов. Однак, на думку російських експертів, провладна «Єдина Росія» намагається дискредитувати демократичну процедуру висування кандидатів на посаду сочинського градоначальника й перетворює вибори мера на фарс. Так, окрім названих кандидатів, зареєстровано ліберального демократа Андрія Лугового, котрий обвинувачується англійським правосуддям в убивстві екс-офіцера ФСБ Олександра Литвиненка. Скандальна балерина Анастасія Волочкова також вирішила покерувати майбутнім олімпійським містом. Крім названих претендентів, ще ціла юрба зовсім випадкових, з погляду російської влади, пенсіонерів, будівельників, партійних функціонерів і «міських божевільних». Жителі міста Сочі вже назвали майбутні вибори «собачим весіллям», балаганом. Саме цю тему «педалюють» усі федеральні ЗМІ, переконуючи народ, що демократія — для божевільних і безвідповідальних людей. Справжнього мера, за два дні до виборів, місту представить Москва. І буде він членом прокремлівської «Єдиної Росії».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Милосердя не має кордонів

Яскраві національні костюми народів багатьох країн світу, запальні танці, пісні могли побачити тернополяни на благодійному вечорі, що його організував студент Тернопільського медуніверситету малайзієць Ганеш Кумар. До такого кроку підштовхнуло майбутніх медиків відвідання обласного будинку «Малятко». Спочатку студенти виготовили 10 тисяч бантиків із зелених стрічок і кілька днів продавали їх тернополянам за символічну плату. Перед концертом у палаці культури вони розгорнули виставку-продаж сувенірів, можна було також скуштувати національні страви. Мистецтво на сцені демонстрували студенти з Індії, Нігерії, Уганди, Камеруну, Малайзії, Сирії та багатьох інших країн.

Ганеш Кумар зумів запалити ідеєю милосердя сотні студентів: вони везли національні костюми та сувеніри із своєї батьківщини, виготовляли їх у Тернополі. Був гордий за своїх земляків і Надзвичайний та Повноважний посол Малайзії в Україні Абдул Сані Омар. Ректор медичного університету Леонід Ковальчук допомагав в організації, рекламі. Зібрані кошти, а це — понад 30 тисяч гривень, передадуть на потреби дітей-сиріт.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото автора.

Картини Марії Приймаченко можна побачити в Івано-Франківську

В Івано-Франківську відбувся вечір пам'яті та виставка картини «Несе Галя воду» уславленої майстрині народного мистецтва Марії Приймаченко, сторіччя з дня народження якої нині відзначає Україна.

Небагато музеїв можуть запропонувати своїм відвідувачам оглянути її картини. У фондах Івано-Франківського художнього музею зберігаються два полотна роботи визначної художниці — «Несе Галя воду» та «Я пас у пана». Їх будуть виставляти почергово. Зараз демонструється «Несе Галя воду», іншу можна буде побачити в художньому музеї за два тижні.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Тимошенко потрапила в десятку

Прем'єр-міністр України посіла 8-е місце в рейтингу найкрасивіших жінок-політиків, проведеному одним із британських видань. Найгарнішою політичною діячкою визнано 30-річну конгрес-вумен із Перу Лучіану Леон — білявку з осяйною усмішкою. На другому місці її співвітчизниця, 47-річна Мерседес Араоз — міністр зовнішньої економіки і туризму. Третє місце посіла 32-річна Сара Латіфе Руїз Чавес із Мексики. Четвертою йде міністр рівних можливостей Італії, 32-річна Мара Карфанья, або, як її називають у народі, Красуня Мара. Загалом лідерами рейтингу за кількістю кандидаток є США, Іспанія, Мексика та Ізраїль.

США

Обама вирушив підкорювати Європу

Президент Барак Обама і його дружина Мішель учора почали своє перше європейське турне. Їм доведеться протягом тижня відвідати п'ять країн і здолати більш як 19 тисяч кілометрів. Першим стане Лондон, де Обама візьме участь у саміті «великої двадцятки», а також зустрінеться з главами багатьох держав. Потім відвідає континентальну Європу. Передбачено двосторонні переговори з президентом Франції Ніколя Саркозі і канцлером Німеччини Ангелою Меркель. Американський лідер візьме також участь у роботі ювілейного, 60-го, саміту НАТО, що проходитиме в Страсбурзі (Франція) і Кілі (Німеччина). Після саміту Обама вирушить до Праги, а тоді — в Туреччину, де відвідає Анкару і Стамбул, відтіля американський президент 7 квітня повернеться додому.

ЯПОНІЯ

Стрімко зростає безробіття

У Японії налічується 2,99 мільйона безробітних, що на 330 тисяч більше, ніж наприкінці березня минулого року. Дані оприлюднило міністерство внутрішніх справ. За лютий безробіття склало 4,4%, що на 0,3 пункта гірше за січневі показники. Співвідношення кількості вакансій і пошукачів роботи також погіршилося за останній місяць і становило 0,59. Це — найгірші показники за останні шість років. Прем'єр-міністр Японії Таро Асо вже дав вказівку уряду розробити новий пакет додаткових антикризових заходів.

ЛІВІЯ

Загинули більш як 300 мігрантів

Міжнародна організація з міграції повідомила, що внаслідок аварії біля узбережжя Лівії загинули більш як 300 африканських мігрантів. За даними організації, через штормовий вітер затонули щонайменше три судна, на яких до Італії переправлялися кілька сот чоловік; четверте судно було відбуксовано до берега. Рятувальних шлюпок на борту не було.

У фінансовому занепаді Ялтушківської станції є частина вини місцевої влади

11 стор.

Законопроект про внесення змін до Закону "Про податок на додану вартість" (щодо врегулювання порядку закупівлі молока і м'яса в живій вазі в особистих селянських господарствах) перебуває на розгляді у Верховній Раді

Схаменіться, брати мої...

Якщо влада й надалі проводитиме таку політику стосовно віддалених населених пунктів, то вони просто зникнуть

З ПОШТИ

Весна надворі, а комори сільських господарів, особливо на заході України, наповнені картоплею, буряками, морквою, капустою, городиною, яку можна ще потроху реалізувати на місцевих організованих чи стихійних ринках. Але немає належних сховищ, тому весняне тепло не щадить сільськогосподарської продукції, й невдовзі вона, втративши товарний вигляд і смакові якості, не годитиметься навіть на корм домашній худобі. Селяни, витративши на її вирощування здоров'я, нерви, час і гроші, в результаті знову в програші. А на часі — весняно-польові роботи, які потребують значних матеріальних витрат на міндобрива, насіння, засоби захисту рослин, оранку, культивацію. Й не один господар замислиться, чи варто взагалі продовжувати таке господарювання?..

Нині головну нішу в реалізації сільськогосподарської продукції заповнили посередники, а простіше — перекупники, котрі восени заїжджають до сіл великими фурами і за безцінь «загрібають» вирощене важкою працею. В ліпшому разі пропонують на обмін південні культури: баштанні, помідори-баклажани, цибулю, здебільшого, за явно завищеними цінами, або інші продукти харчування. Й селяни, від безвиході, погоджуються на такі умови. Цікаво, що, від'їхавши якусь сотню кілометрів, продають щойно придбану продукцію навіть удвічі-втричі дорожче.

Це ж стосується і продукції тваринництва. Городенківський сирзавод приймає молоко в мешканців району по 1,1 гривні за літр. Свинину в «живій» вазі приватні заготівельники беруть по 18 гривень за кілограм, яловичину — по 10.

Мешканка села Торговиці Городенківського району, що на Івано-Франківщині, Галина Пасенюк, бідкається: доходу від 2,8 гектара землі не отримали ніякого. Торік зробили ставку на вирощування моркви та столового буряку, бо ціни на ринку на цю продукцію тоді були високі, 5—7 гривень за кілограм. Закупили дороге голландське насіння, трудилися з синами, залучали сторонню допомогу. Й урожай видався на славу! Але не було де збути восени, то закопали в кагати на городі, а 36 мішків знесли до підвалу. Сини нині дорікають: якщо порахувати, скільки разів ту ж моркву перебирали, то така образа на таке господарювання... А ще тепла зима «допомогла» справитися з урожаєм: уся морква в кагатах згнила, вибрану ж із підвалу потроху продають на місцевому ринку, везучи щодня за чотирнадцять кілометрів, але за мізерною ціною, по гривні за кілограм. За стільки ж — буряк, капусту. Молоко приймають по 1,1 гривні за літр, на ринку трохи дорожче, але мало беруть: район сільськогосподарський. Отак виручать якихось сто гривень, і то ж не чистого доходу, а задля них півдня треба простояти і в мороз, і під дощем. Вирощують ще кормові буряки, зернові культури, бо годують восьмеро свиней, двох корів, теля, курей, кролів. «Отак, як впрягаємося з досвітку — і до вечора без спочинку. А яка віддача? Синам ніде працювати, в центрі зайнятості на облік не брали, то рятує лише те, що чоловік їздить на заробітки до Одеси. Каже, що всі його зароблені гроші я в землю закопую. І без користі... Я б із задоволенням пішла кудись на роботу, та що в селі знайдеш? А лишати сім'ю і їхати за кордон так не хочеться...»

— Справді, — зазначає з цього приводу заступник начальника управління агропромислового розвитку Городенківського району Івано-Франківської області Іван Пронич, — нині ринок сільгосппродукції практично заповнений: й овочами, й цукром та зерном, й м'ясо-молочною продукцією. Звичайно, для міського мешканця тонізькі ціни вигідні: в умовах нинішньої кризи можна якось прожити бодай на овочах. А от сільські господарі доходу від своєї праці, на жаль, не отримали, хоч торік добре спрацювали. І якщо й реалізовано частину зібраного врожаю та вирощеної худоби і свиней, то за не зовсім прийнятною ціною. Виручені кошти не компенсували матеріальних затрат і трудових ресурсів, бо посередник заробляв на готовому товарі той прибуток, який мав би залишатися в товаровиробника. Наприклад, собівартість літра молока — 1,4—1,5 гривні, а заготівельна ціна від приватного сектору в регіоні на кінець березня — 1—1,2 гривні.

Цікаво, в сусідньому Тлумацькому районі орендує значні площі фермер з Німеччини, який зареєстрував господарство в своїй країні й отримує звідти дотацію на вирощування сільгоспкультур в Україні, зумівши довести, що збуває її до країн Євросоюзу. Бо в Німеччині, як і в багатьох інших країнах, дотують гектар обробленої ріллі, а не вирощування конкретної продукції. Господарі самі вирішують, що виробляти, й орієнтуються на замовлення, а не на очікувані дотації, або ж є певні обмеження на якусь продукцію, щоб не допустити перенасичення ринку.

У нас же спостерігаємо іншу політику. Незначні компенсації спонукають збувати продукцію тваринництва переробним підприємствам за заниженими цінами. За молоко з дядьківських дворів і раніше заготівельники платили небагато, а цьогоріч селянин додатково недоотримує 18—20 копійок на кожному літрі, бо скасовано нульову ставку податку на додану вартість. Це призводить до зменшення поголів'я корів і, відповідно, обсягів заготовленого молока місцевим сирзаводом — єдиним великим промисловим підприємством району. А тим часом, на жаль, великі гроші перекочовують з державної кишені до потужних товаровиробників, які отримують такі компенсації. І «горючкою» за пільговими цінами (3,8 грн. за літр) користуються здебільшого великі господарства — власникам одного трактора невигідно їхати на нафтобазу до Надвірної за сотню кілометрів, яка на Прикарпатті має договір на поставку пільгового пального. Далі. Буряківництво дотують лише тим товаровиробникам, які вирощують солодкі корені за так званою квотою А, тобто одноосібника від цього процесу відсторонено. А в сусідній Польщі, наприклад, підтримують навіть дрібні селянські господарства. Який результат цієї політики, можуть бачити наші краяни, котрі часто працюють на виробництві польської продукції й отримують непогану зарплату. Українське село ж загнане в безвихідь. І в цьому контексті — з квітня кожна свиня, перш ніж потрапити на ринок чи на переробне підприємство, має бути проідентифікована. Знову ж таки, свині в одноосібника «дорожчі», бо ця процедура для нього коштуватиме 12 гривень, а господарство-юридична особа сплачуватиме 6,6. Збільшено також до шістдесяти гривень процедуру ідентифікації ВРХ. Помилкою було збільшення виплат державної підтримки за зданий молодняк ВРХ та свиней, що спричинило значну заборгованість у 2008 році, яка в районі становить 365 тисяч гривень. Якщо влада в Києві й далі сприятиме такому шляхові розвитку сільськогосподарського краю, то доречно згадати слова Тараса Шевченка: «Схаменіться, брати мої, бо лихо вам буде...»

Водночас уже тепер міркуємо, як вигідно реалізувати врожай. Наш традиційно сільськогосподарський край може забезпечувати продукцією гірські райони Прикарпаття. Надалі цілком можлива така взаємодія з іншими регіонами країни. Зважатимемо і на досвід інших. Приміром, волиняни традиційно збирають урожай картоплі та овочів на тиждень-два раніше від нас і в цьому істотно виграють, закидаючи своєю городиною гірські райони. То чому б і нам не пришвидшити збір овочів, адже та сама картопля в наших умовах цілком дозріла й наприкінці серпня? Втім, і на цьому шляху чимало перепон. Скажімо, Львівська область робить інтервенцію капустою і морквою в Івано-Франківську, завозячи дешевшу з Польщі: сповна користується прикордонним статусом. А наш урожай тим часом пропадає в кагатах.

Людмила СТРАЖНИК.

Городенка
Івано-Франківської області.

Фото автора.

Масло руйнує тваринництво

Якщо з Білорусі на Житомирщину і надалі ввозитимуть масло, на тваринницькій галузі регіону можна буде поставити хрест. Таку думку висловив голова Житомирської облдержадміністрації Юрій Забела під час виїзних слухань парламентського комітету з питань аграрної політики та земельних відносин.

Житомирщина, пролунало, за чисельністю поголів'я великої рогатої худоби посідає шосте місце в країні, за кількістю корів та обсягами виробництва молока — четверте. Однак переробні підприємства області закуповують його вдвічі менше від потреби, адже особистим селянським господарствам невигідно продавати молоко за тією низькою ціною, яку встановлює покупець. Нині пропонують від 95 копійок до 1 гривні 60 копійок.

Більше того, законодавство вітчизняним товаровиробникам дає змогу реалізувати так звані спреди, тоді як стандартами тієї само Білорусі це заборонено.

«Щоб забезпечити власні виробничі потреби, — розповів Юрій Забела, — молокопереробники пішли швидким, але, на мою думку, дуже хибним шляхом, — ввозять масло з Білорусі. Останнє розбавляється різними домішками і надходить у продаж». Так, торік до області з Білорусі потрапило 2150 тонн масла, тоді як за два цьогорічні місяці — вже 2700 тонн.

Галина КВІТКА.

Звертайтеся до самкредиту!

Гроші на посівну господарствам радять шукати у власних засіках — банкіри відмовляють

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Посівну в Чернівецькій області ускладнює холодна дощова погода, яка, за прогнозами, протримається до кінця місяця. Раніше на цей час значна частина весняно-польових робіт була виконана. Але аграріїв більше непокоїть інше — неможливість отримання кредитів, заморожені депозити, відсутність державної фінансової підтримки, яка торік становила понад 80 мільйонів гривень. За підрахунками, кредитів для весняно-польових робіт господарствам потрібно близько 60 мільйонів гривень. В облдержадміністрації з цього приводу відбулося кілька нарад із представниками банків. Але позичок сільгоспвиробники так і не отримали. У місцевих фінансових установах кажуть, що очікують вказівок від своїх центральних офісів.

За словами начальника головного управління агропромислового розвитку Чернівецької ОДА **Олега Надточія (на знімку)**, чи не єдиний шлях грошових надходжень до господарств — продаж продукції, яку їм вдалося до сьогодні зберегти. Але вдалося аж ніяк не всім.

— Через перевиробництво, — каже Олег Надточій, — ціни минулої осені значно знизилися. Приміром, на соняшник — учетверо. Нині повернулися до рівня цього періоду 2008 року. Аграрному фонду виділено кошти, проводять прямі закупівлі, які встановлюють на біржових торгах. Зараз, наприклад, ціна пшениці 5-го класу — 1054 гривні.

— З ваших слів все має досить райдужний вигляд.

— Зовсім ні. Я вже казав про відсутність державного фінансування, кредитування. Хоча там, де з'явився потужний інвестор, проблем серйозних нема. Такі господарства забезпечені пальним і міндобривами, підготовлено грунт. Ми рекомендуємо людям орієнтуватися на такі компанії, коли ті обирають, кому передати паї в оренду.

— Отже, майбутнє за потужними, дрібні не можуть стати ефективними?

— Такий приклад: для того, щоб виростити гектар пшениці, треба провести оранку, боронування та інше. Господарство, яке працює на старій техніці за старими технологіями, витрачає на гектар 120—130 літрів солярки. На сучасній техніці — 40—45 літрів. Це позначається на собівартості і, зрозуміло, прибутках. Навіть держпрограми насамперед спрямовані на підтримку потужних виробників.

— Тобто, дрібні приречені?

— Приречені застарілі технології.

— Не можу не запитати, чого очікувати на ринку пально-мастильних матеріалів?

— Ціни на пальне дещо знизилися. Тож враховуючи транспортні послуги, можемо придбати на місці пальне дешевше, ніж пропонує держава.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Фото автора.

«Академіки» вирощують... бур'яни?

ПРОБЛЕМА

Бур'яни, як ліс, на полях Інституту цукрових буряків Української академії аграрних наук, розташованих у Барському районі на Вінниччині. «Нам самим соромно за такого інвестора, який занедбав поля, тому розірвали з ним договір», — каже начальник науково–виробничого відділу Інституту цукрових буряків Віталій Кінах.

Майже дві тисячі гектарів орних земель у Барському районі на Вінниччині не розпаювали тільки тому, що вони відведені для наукових цілей Ялтушківської селекційної науково-дослідної станції Інституту цукрових буряків Української академії аграрних наук. «Державна земля не підлягає розпаюванню», — так пояснюють жителям чотирьох населених пунктів Ходаківської сільради, де розташовані «поля академіків» (так тут їх називають селяни). Ті у відповідь обурюються: «А ми чим гірші від інших? Нехай тоді академія платить нам хоча б те, що виплачують людям на паї в інших селах».

— Ми готові віддати якусь частину земель під розпаювання, — сказав у розмові з кореспондентом «Голосу України» директор Інституту цукрових буряків Микола Роїк. — Однак не ми приймаємо таке рішення. Нині діє мораторій Кабміну на державні землі. Ми про це повідомили у відповідях на листи селян з Барського району.

Тим часом за останній рік поля академії, як ніколи, заросли бур'янами. Чи засіватимуть їх нинішньої весни, поки що невідомо. Академія розірвала договір спільного використання землі з інвестором, а той не погодився з таким рішенням і погрожує позовом до суду.

Пам'ятайте, ви жертвуєте заради науки!

Пенсіонер Вадим Заржицький із села Бригидівка більшу частину життя працював механізатором. «Я знаю на цих полях кожен горбок, кожну грудочку, — каже чоловік, стоячи край забур'яненого поля. — Виріс тут. Пас худобу. А потім орав, сіяв, молотив. Душа болить, коли бачу, як збиткуються над землею. Не орють, не сіють. Не можете доглядати землю, поверніть людям».

Колишній механізатор дотепер тримає в пам'яті цифри про показники врожайності тутешніх полів. «Пшениці ми збирали не менше 56 центнерів з гектара, — згадує співрозмовник, — цукрові буряки давали більш як 400 гектарів на круг, навіть горох і той добре родив... Так було, а тепер боїмося, що вовки заведуться в цих бур'янах».

У сусідньому з Бригидівкою селі — Черешневому — знаходиться Ялтушківська селекційна науково-дослідна станція Інституту цукрових буряків. Триста гектарів поля відведено для наукової роботи. Решту — для господарських потреб. Загалом у користуванні станції 1700 гектарів орної землі.

— Ви знаєте, що нам казали, коли постало питання про розпаювання земель? — запитує співрозмовник. — Один мудрий «гість» з Києва зазначив, мовляв, сама доля так розпорядилася, що маємо жертвувати заради науки. Маємо пишатися з того, що саме нам випала така місія. Це він так пояснював, чому в інших селах людям дали паї, а нам ні.

У нас пропозиція мудра, як світ

У середині березня ще один лист полетів до Києва із села Слобода, цієї самої сільради. Під ним значаться підписи трьохсот селян. У ньому те саме прохання — надати земельні паї. Водночас автори висловлюють пропозицію — залишити для науковців таку ділянку, на якій вони зможуть проводити свої досліди, решту нехай віддадуть людям. «Ми ж теж маємо з чогось жити. Поки у нас була робота і сякі-такі заробітки, то мовчали. Та й поля тоді були доглянуті, засіяні. А зараз, виходить, ні собі, ні людям?»

— Така пропозиція містить в собі раціональне зерно, тому заслуговує на увагу, щоб її обговорили в Києві, — каже начальник відділу земельних ресурсів Барської райдержадміністрації Ігор Федорук. — Керівництво району те саме пропонувало власникам землі ще раніше. Ми за те, щоб для наукових цілей площі не скорочувати, а щодо земель для господарських потреб, з ними треба більш чітко визначатися. Мені здається, що науковці теж згодні з такою пропозицією. Принаймні дехто з них вів мову про це під час зустрічей з керівництвом району. Тільки торік, мабуть, разів з десять зустрічали гостей — приїжджали і з Інституту цукрових буряків, і з академії аграрних наук. Уважно вивчали питання. На прощання зазвичай обіцяли врахувати зауваження і зробити певні висновки. Але, як кажуть, поки що все залишається на своїх місцях.

Безземельні селяни порушують ще одне питання. За користування гектарами в такій великій кількості «академіки» мали б чимось допомогти у питаннях соціального розвитку села. «На нашій вулиці залишилися майже одні пенсіонери, — приєднується до розмови жителька Бригидівки Генеса Плотніцька. — Дехто вже такий безсилий, що води з криниці не може набрати. Якось обірвалося відро, то тиждень сиділи без води, поки чоловік не закріпив нове. Хіба би та академія збідніла, якби цим старим людям провели водопровід? Та й не тільки на це треба гроші...»

Без землі та роботи залишилися жителі чотирьох населених пунктів, що належать до територіальної громади села Ходаки Барського району на Вінниччині.

Чий інвестор кращий

— Торік ми п'ять разів їздили до Києва, щоб академія уклала договір на спільне використання землі з інвестором з нашого району, — каже заступник голови Барської райдержадміністрації Віктор Яременко. — Були і у президента, і у віце-президента, аж поки нарешті не добилися згоди. Минуло якихось півроку, як академія прийняла рішення про розірвання договору. Інвестор уже був розпочав роботи, мав намір на весну сіяти сою, затратив кошти. Не дивно, що він не погоджується з таким рішенням. Має намір оскаржувати його в суді. Наша позиція — розпаювати землю. Листи з цього приводу ми надсилали і в академію, і до Міністерства агрополітики...

За словами Віктора Яременка, на території району більше нема таких забур'янених площ. Всі землі обробляються. За винятком земель академії. «А як людям пояснити те, що в інших селах такі ж селяни отримують плату за оренду земельних паїв, а тут...»

— Поки ми працювали з інвестором «Нива-Оболонь», не виникало проблем з обробітком землі, — каже начальник науково-виробничого відділу Інституту цукрових буряків Віталій Кінах. — Однак керівництво Барського району, де знаходиться Ялтушківська станція, настирливо пропонувало свого інвестора. Представники районної і обласної адміністрації запевняли, що пропонований інвестор не підведе нікого. А він, даруйте, розвів такі бур'яни, що правильно люди кажуть, там скоро вовки заведуться. Нам не залишалося нічого іншого, як розірвати з ним угоду. То тепер ще будемо мати судові тяжби.

Співрозмовник звертає увагу на те, що у фінансовому занепаді Ялтушківської станції є частина вини місцевої влади.

— Свого часу район взяв на станції посівного матеріалу на п'ятсот тисяч гривень, — уточнює Віталій Кінах. — Не всю суму повернули. Відтоді на станції почалися проблеми. За найменшої заборгованості місцева податкова одразу вмикає механізм конфіскації матеріальних засобів. У такий спосіб забрали на станції дев'ять машин. На відділку Лугове описали і продали споруди — зерносклад, свинарник, корівник. За балансової вартості 451 тисяча гривень податкова продала їх за 49,7 тисячі гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Ялтушківська селекційна науково-дослідна станція єдина в державі, де займаються селекцією насінництва цукрових буряків. Тут вперше у світі вивели одноросткову форму цукрових буряків, на основі якої згодом був створений однонасінний сорт цукристих. За 110 років існування станції тут жодного разу не припиняли досліджень, навіть під час воєн і революції. Наукова робота триває і в ці дні.

КОМЕНТАР

Начальник Вінницького обласного управління земельних ресурсів Олексій Коник:

— Люди самі приймають рішення щодо того розпайовувати землю, чи ні. Так передбачено чинним законодавством. У даному разі селяни наполягають на цьому. Але їхні вимоги треба зафіксувати офіційно. Зібрати збори територіальної громади і чітко записати про це у прийнятому рішенні. Якщо таке рішення отримають в Українській академії аграрних наук, я переконаний, що без реагування воно не залишиться. Проти волі людей ніхто не може йти. Однак процедура розпаювання державних земель складна. Академія має вийти на МінАП, далі після отримання згоди рішення приймає Кабмін. Це вже, як кажуть, подальші кроки. Яким має бути перший, офіційний крок громади, я про це вже сказав.

РЕАЛІЇ

Тривають кукурудзяні жнива

У Кам'янець–Подільському районі на Хмельниччині досі... збирають торішню кукурудзу, поінформував Ігор Гай, начальник районного управління агропромислового розвитку.

Станом на 25 березня залишилося впорати ниву площею 1015 гектарів. Качаниста належить одному з потужних ТОВ, яке орендує в районі загалом 6039 гектарів землі.

Найчастіше качани дозбирують селяни-пайовики, користуючись відсутністю охорони на ниві та радіючи дармовим кормам для домашньої худоби. Однак у районної влади є привід не для радості, а суму. Бо такі «жнива» істотно підірвуть цьогорічний весняний засів ярого клину. Земля вимушено простоюватиме. Згідно зі структурою посівних площ, яку подало товариство в управління агропромислового розвитку, воно цьогоріч планує засіяти лише 1776 гектарів, решта 4263 — гулятиме під паром. Інформацію щодо планованих у 2009 році весняних робіт на своїх площах компанія надає навіть місцевій владі дуже неохоче. А, може, й справді подібні секрети господарювання становлять дуже цінну комерційну таємницю?!

Віра ШПИЛЬОВА.

Ще й нині землю роздають усім охочим

ТИМ ЧАСОМ

У центрі Хмельницького роздавали... «залишки народної землі». У невеличкі пакети з таким написом, які пропонували всім охочим, було розкладено грунт. Так організатори акції намагались привернути увагу жителів обласного центру до проблем земельних відносин у Хмельницькому районі.

Сказати відверто, городяни доволі прохолодно поставились і до самої акції, і до згаданих проблем. Хоча мовиться про них справді багато і доволі тривалий час. Практично жодна сесія облради ось уже понад року не відбувається без того, щоб окремі депутати не звернули увагу саме на земельні питання навколо обласного центру. Уже й депутатські комісії створювались, і запити писались у всі інстанції, і звинувачень прозвучало чимало на адресу районної влади. Однак, окрім здіймитого галасу, побачити якісь зміни так і не вдалося.

Прокуратура вкотре зауважує: масштабність порушень, коли йдеться про махінації з десятками, а то й сотнями гектарів землі, вочевидь перебільшена. Хоча факти окремих порушень справді є, їх розслідують, але говорити про те, що в районі панує повне беззаконня, правоохоронці не беруться.

Інша думка в активістів одного з громадських об'єднань, котрі прийшли до обласної прокуратури з... горохом. Жмені його полетіли у стіни та вікна приміщення. Водночас активісти наголошували, що всі їх звернення до правоохоронців нагадують вираз «як об стіну горохом», коли просто неможливо отримати відповіді на болючі питання. Один із організаторів мав при собі ще й... автомат. Як з'ясувалося пізніше, це був лише муляж, але й така зброя теж мала символізувати непримиренність із справжнім станом справ.

А тим часом «скандальний» Хмельницький район напередодні посівної потерпає не так від політичного розбрату, як від тих проблем, що й решта аграріїв краю. Ще на початку року тут планували взяти до 40 мільйонів гривень кредитів для весняних робіт. Порівняно з торішніми позичками вони мали б зрости майже у півтора разу. І це зрозуміло, адже витрати на добрива, засоби захисту рослин значно зросли. Однак дотепер справа з кредитуванням практично не зрушила з місця. А коли так, то й виробничі плани докорінно змінились.

Інвестори, які отримали на хмельницьких землях гарні врожаї зернових, всерйоз казали про необхідність будівництва двох елеваторів на території району. Однак брак коштів і неможливість взяти кредити перекреслили ці плани.

Немає остаточного рішення і щодо того, яким буде бурякове поле в районі. До торішніх півтори тисячі гектарів тут хотіли додати чималий клин цукристих. Але чи є в цьому сенс, коли під сумнівом робота цукрозаводів?

Важко сказати, які перспективи очікують на м'ясну та молочну галузі тваринництва в районі. Протягом минулого року поголів'я худоби зменшилось на шістсот корів. Навіть доволі високі ціни на молочну продукцію, що зберігаються на продовольчих ринках обласного центру, не спокушають господарів — дедалі менше худоби залишається в їхніх хлівах.

Список усіх виробничо-фінансових аграрних проблем району можна продовжувати. І приїжджі інвестори, і місцеві орендарі думають лише над одним: як провести посівну, які кошти вкласти в землю, щоб вона не «загодила» банкрутством. На цьому тлі будь-які політичні акції відступають на другий план. Кожному селянину очевидно: хоч би які гучні були заклики, які гострі звинувачення, весняному полю потрібно інше — кошти, добрива, насіння. Якщо комусь удасться все це знайти сповна — той і буде найкращим господарем для земель району.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

ГПУ перевірить приватні підприємства, де є заборгованість із виплати зарплати *(Укрінформ)*

Унікальна україно–американська музична акція відбудеться у Львові *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

ЛУГАНЩИНА

Потрійний тариф за електрику обіцяють лише деяким споживачам

Тільки 4 відсотки жителів Луганської області будуть платити потрійний тариф за електрику. Ідеться про тих, хто «спалює» на місяць більше 400 квт/ч. За даними минулого року, таке споживання на місяць мали 41 тисяча осіб з 1,69 млн. чоловік. Керівники ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» стверджують, що нові тарифи не зачеплять багатодітних і прийомних родин, а також споживачів, що мають електроплити. Є невеликі поступки і для тих мешканців, які офіційно користуються електроопалюванням: на них це правило не поширюється в тому разі, якщо вони звернуться до ЛЕО і стануть на диференційований облік. Із 41 тисячі споживачів тільки трохи більш як 2 тис. офіційно оформили перехід на електрообігрівання. Тепер їх зобов'язують установити нові тризонні електролічильники.

Алла АНТІПОВА.

ВІННИЧЧИНА

На цукрозаводі виробляють... газобетон

125 років на Бершадському цукрозаводі варили цукор, а тепер перейшли на виробництво... будівельного матеріалу, що має назву газобетон.

Через три роки після зупинки цукроварні її придбав у власність новий інвестор — ТОВ «Автокрафт». У виробничому корпусі змонтували обладнання для виготовлення нової продукції. Протягом року тут планують випустити 150—180 тисяч кубометрів газобетону. Як стверджують фахівці, цей матеріал нині дуже популярний в будівельній галузі у країнах Європи. Він екологічно чистий, надійно утримує тепло, працювати з ним простіше, ніж із цеглою, тому набуває дедалі більшого попиту на вітчизняному ринку будівельних матеріалів. Власники підприємства планують організувати виробничий процес у чотири зміни. З виходом на заплановану потужність буде задіяно приблизно двісті робітників.

Загалом у регіоні припинило існування сімнадцять цукрозаводів. Бершадський став першим і поки що єдиним, де зуміли налагодити нове виробництво.

Віктор СКРИПНИК.

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Двоє постраждали, а третій утік

Інспектори з охорони праці нині з'ясовують, хто допустив сторонніх людей для виконання газорізальних робіт на території Дніпродзержинського заводу залізобетонних виробів ЗАТ «Дніпробуд» і чому під час розпалювання різака для різання металу вибухнув кисневий балон. Наслідки трагедії сумні: один із виконавців робіт загинув на місці, другий із відкритою черепно-мозковою травмою опинився в реанімації. Третій учасник дійства втік, повідомили в прес-службі територіального управління Держгірпромнагляду по Дніпропетровській області. Відомо також, що ДП «Дніпродзержинський завод залізобетонних виробів» із листопада 2008 року й досі не здійснює господарської діяльності.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Стан жалюгідний, а яка перспектива

збереження видів, тварин, птахів і риб, що залишилися в Україні?

На уламках природи неможливо створити значиму продуктивність

Передмова однієї із книжок-сестер, презентація яких нещодавно відбулась в Інституті зоології НАН України, починається такою фразою: **«Час настійно вимагає ретельного аналізу й узагальнення матеріалів про ресурси рослинного і тваринного світу України».**

І далі автор книжки ***«Тваринні ресурси України у світлі стратегії стійкого розвитку»*** доктор біологічних наук, професор ***Сергій МЕЖЖЕРІН*** стверджує: **«Хоч як парадоксально, але дуже серйозні та негативні зміни тваринних ресурсів України відбулися за час державної незалежності, тобто за останні 15 років. Саме в цей період улови й, дуже ймовірно, запаси риби у водах України залежно від водойм зменшилися в 2—2,5 разу, а чисельність популяції копитних — майже вдвічі...**

Дедалі очевиднішою стає біологічна катастрофа, що насувається, пов'язана зі зростаючими темпами вимирання й скороченням чисельності біологічних видів».

Автор дає цифрове підтвердження своїй тезі. На планеті вже зникло 844 види тварин із тих, що жили лише 300 років тому. Темп вимирання набирає обертів і за останні 10 років збільшився вдвічі. У сучасному Червоному списку Міжнародного союзу охорони природи (МОП) наведено майже 16 тисяч видів (із них у фауні України налічується лише 145 видів) переважно хребетних тварин, яким загрожує зникнення.

Свою роботу—аналітичний довідник С. Межжерін присвятив сучасному жалюгідному стану тваринних ресурсів України. Він базується на дослідженні добування 209 видів тварин, які мають практичне значення й промишлялися у XVIII—XX століттях.

Ставлячи собі запитання, а як в Україні з перспективами використання тваринних ресурсів стосовно впровадження стратегії стійкого розвитку, автор відповідає: «Ніяк». І пояснює свою таку коротку і неприємну відповідь так: **«І річ тут навіть не в тім, що в цьому напрямі нічого не робиться на державному рівні, і навіть не в тім, що цих самих тваринних ресурсів практично не залишилося, а в тім, що руйнування середовища перебування в Україні таке велике і процес цей пішов так далеко, що на уламках природного середовища просто неможливо створити практично значиму продуктивність».**

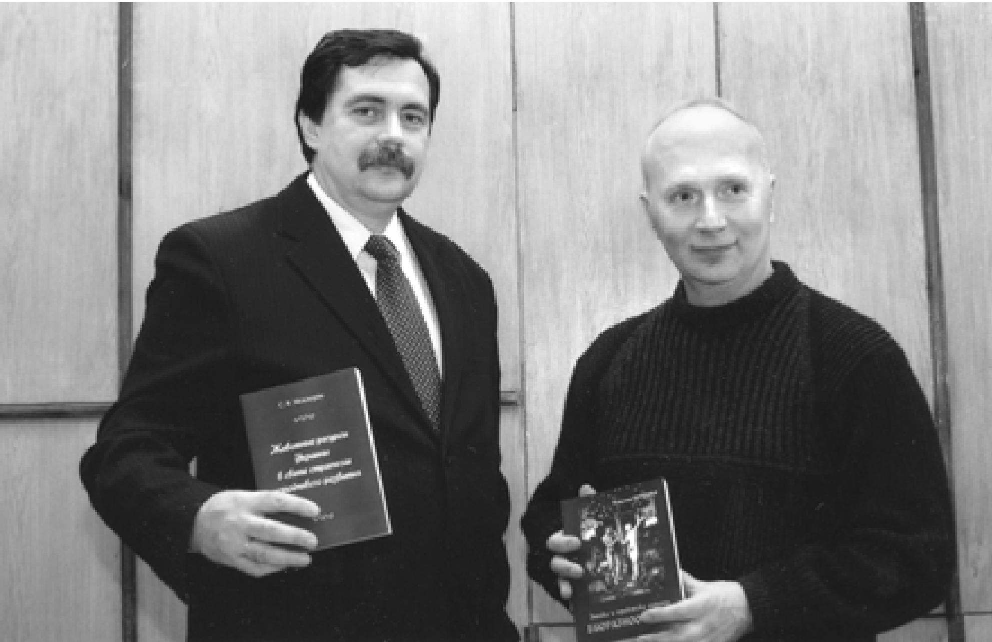

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Сергій Межжерін (ліворуч) і Володимир Борейко зі своїми книжками.

Тваринним ресурсам дуже потрібна екологічна етика

Книжка відомого еколога ***Володимира БОРЕЙКА «Етика і практика охорони біорозмаїття»*** — це своєрідний аналіз охорони тваринного та рослинного світу, що залишився, з позиції екологічної етики. Автор аналізує причини жорстокості людини до диких тварин і рослин, виступає на захист так званих «шкідливих тварин» — вовків, лисиць, сірих ворон.

Треба зазначити, що Володимир Борейко відомий своєю активною діяльністю не тільки як директор Київського еколого-культурного центру, а й як автор багатьох книжок з охорони природи. У 2005 році він видав монографію «Етика і менеджмент заповідної справи».

— Працюючи над цією книжкою, — підкреслює автор, — я помітив, що екологічна етика, теоретична база якої зародилася ще наприкінці XIX—XX століть, етичне відношення до диких тварин, рослин, мікроорганізмів досі залишаються «білою плямою». Учені зоологи та ботаніки, практики природоохорони не звертають уваги на моральні проблеми захисту дикої фауни і флори. А тим часом дикі тварини і рослини як і раніше потерпають від величезної шкоди, завданої людиною.

В. Борейко наводить такі цифри. **Якщо в Україні в 2000—2005 роках щорічно в містах комунальної служби відстрілювали близько 156 тисяч безпритульних собак і кішок, то під час полювання щорічно в Україні гине близько 3,5 мільйона диких звірів і птахів, до того ж величезна кількість мисливських тварин зустрічає свою смерть у страшних муках як подранки або потрапивши в капкани, пастки.**

Автор стверджує: відношення дітей і підлітків до природи, до тварин значною мірою слугує індикатором їхньої поведінки в суспільстві. У всіх країнах СНД (крім України) немає навіть закону про захист тварин від жорстокого поводження. Росія, Україна та Білорусь, інші країни дуже відстають від європейських держав у царині екологічної етики. Тому потрібно почати найенергійніші заходи, щоб хоча б скоротити це відставання.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

P. S. Нещодавно декілька екологічних організацій подали в суд на уряд нашої країни за затягування на п'ять років третього видання Червоної книги України. Адміністративний суд Києва прийняв до розгляду судовий позов й обіцяє розглянути його у квітні поточного року.

Остап Бендер у спідниці

ОБЕРЕЖНО: ШАХРАЇ!

Звідки у неї любов до військової форми, 26–річна уродженка Волині Наталія С. і сама пояснити не може. Оскільки за професією швачка, тож підігнала форму під свою фігуру. Хоча й сама не має жодного стосунку до Збройних Сил. Зрештою, такий камуфляж потрібен був жінці для певних цілей. Вона навідувалась у військові частини і під приводом чи то допомоги, чи то «перевірок» заробляла на простаках непогані гроші.

У першому випадку вміла маніпулювати чоловіками, виманюючи у них гроші та живучи за їх рахунок на широку ногу. Обдурені Наталею С. офіцери (а такі були на Сумщині й Полтавщині) розповідали слідчим схожі епізоди, але писати заяву на шахрайку не хочуть, бо, по-перше, кому приємно визнавати себе обдуреним, а, по-друге, ці чоловіки зазвичай були одружені і їх позашлюбні стосунки викликали б обурення у дружин...

Але і у Наталії були «проколи», як, скажімо, у Кременчуці, де вона у формі лейтенанта внутрішніх військ у кафе підсіла до двох чоловіків. Доки з ними чаркувала, хтось поцупив сумочку. Жінка викликала міліцію. Злодіїв затримали. У Наталчиній сумочці міліціонери виявили довідку про її звільнення з Гомельської колонії Республіки Білорусь у вересні 2008 року (відбувши півторарічне покарання в Білорусі, Наталія С. повернулася на Волинь до своїх двох маленьких доньок, кілька місяців пробула там, а потім вирушила у мандри, одягнувши військову форму) та копію постанови про порушення кримінальної справи за фактом крадіжки.

Відтак Наталію конвоювали до Сум, де щодо неї також порушили кримінальну справу за шахрайство (стаття 190 КК України) і самовільне присвоєння владних повноважень (стаття 353 КК України). На Сумщині жінка мешкала деякий час до того, як завітала у Полтаву. Там вона також залишила по собі не надто приємні спогади: у 2005 році Наталія провела під маскою ревізора перевірку в одній з військових частині і за позитивний висновок обманом отримала 800 доларів. До того ж вона часто примудрялася безплатно їздити залізничним транспортом, входячи в довіру до працівників залізниці...

...На КПП військової частини, що у місті Дубно на Рівненщині, Наталія прийшла 18 березня під виглядом старшого лейтенанта сухопутних військ. Але напередодні антитерористичних навчань за участю підрозділів МВС та СБУ особовий склад цієї частини виявляв велику пильність. І хоч як переконувала шахрайка заступника командира частини Миколу Оладька про те, що вона нібито розраховує від військових отримати «методичну допомогу» з питань пожежної безпеки, той попросив показати відповідні документи і не полінувався перевірити Наталчину «байку».

— Представилася вона старшим лейтенантом Коваль і сказала, що прибула отримати методичну допомогу з пожежної безпеки, оскільки в подальшому планує йти на посаду старшого інспектора-ревізора пожежної служби військової частини, — розповідає Микола Оладько. — Посвідчення при собі не мала. Я зателефонував у цю частину і дізнався, що такого військовослужбовця там немає. Тож викликав міліцію.

— Ми з'ясували, що Наталія С. жодного стосунку ані до сухопутних військ, ані до військової служби не має, — розповів перший заступник начальника Дубенського МВ УМВС Володимир Назарчук. — Більше того, вона розшукується одним з міськрайвідділів Полтави за скоєння злочину, передбаченого ч. 1 ст. 185. Жінка представлялась іншими особами, заходила на території військових частин під приводом перевірок — використовувала такий маскарад з метою отримання матеріальних цінностей для власних потреб. Оскільки Наталія С. перебуває в розшуку із мірою запобіжного заходу — підпискою про невиїзд, ми повідомили полтавських колег про її затримання.

До речі, шахрайка добре знає всі «впливові» прізвища у Збройних Силах України (ними списано цілий блокнот) і вдало їх використовує, називаючись донькою або племінницею відомих полковників і генералів. Скільки жертв в її списку — підрахувати важко. Адже не кожен керівник звернеться у міліцію із заявою про те, що дав хабара або організував відпочинок жінки-ревізора, яка його попросту «кинула»...

Марина НОНКА,
відділ зв'язків з громадськістю УМВСУ в Рівненській області;
Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

По-перше, кому приємно визнавати себе обдуреним, а, по-друге, ці чоловіки зазвичай були одружені

Що краще: дорого грітися чи безплатно мерзнути?

Усі по-різному трактують судову тяганину навколо абонплати, що вже декілька років триває в Житомирі

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Житомирянин Іван Деркач тривалий час судиться з Житомирською міськрадою. Вищий адміністративний суд уже також розглядав це питання й повернув на повторний розгляд. Проміжний етап цих затяжних баталій, що беруть початок 2006 року, зводиться на даний момент до таких слів з постанови Корольовського районного суду обласного центру: «Позов задовольнити. Визнати незаконним рішення 14-ї сесії 24-го скликання Житомирської міської ради №256 від 10 вересня 2003 року в частині введення абонентської плати з теплопостачання незалежно від фактично наданих послуг». Це все. Далі йде стандартне положення про порядок оскарження цієї постанови в Київському апеляційному адміністративному суді. Ніхто не сумнівається, що цей процес із низки причин розтягнеться надовго. Тож до фінішу судової тяганини ще далеко.

Конфлікт з довгою бородою

Тим часом — невизначеність. Бо в Житомирі трактують цю постанову суду по-різному. Повторюється ситуація як із класичним «стратити не можна помилувати».

Оскільки не тільки у страху, а й у радості очі великі, настрій більшості можна передати заголовком з місцевої газети: «Громада перемогла. Суд визнав незаконною абонентську плату за тепло в Житомирі». Від надмірного сподівання, що платити треба буде менше, автор тієї публікації не звернув увагу на другу частину речення з постанови суду, тобто поставив крапку «достроково», що викривило суть документа: визнано незаконним не взагалі рішення міськради про введення абонплати, а «в частині введення абонентської плати з теплопостачання незалежно від фактично наданих послуг». А це можна трактувати і так: якщо послуга не надається, в разі компенсації потрібно враховувати також абонплату.

Валерій Чудовський (праворуч) та інші члени ініціативного комітету радіють, вважаючи рішення райсуду перемогою над абонплатою.

ПРЯМА МОВА

Сергій Кондратюк, директор «Житомиртеплокомуненерго»:

— Абонплата за теплопостачання не є доплатою до тарифу. Якщо до абонплати додати плату за теплову енергію, спожиту під час опалювального сезону, вартість послуги не буде вища за середню по Україні. Помиляються ті, хто думає, що після скасування абонплати на її розмір подешевшає теплопостачання. Цей обман на совісті тих, хто навіює його споживачам.

Валерій Чудовський, правозахисник:

— За нашими підрахунками, за останні три роки споживачі заплатили «Житомиртеплокомуненерго» 56 мільйонів гривень абонентної плати. Ніхто не збирається доводити це підприємство до банкрутства. Ми розуміємо, що повернення такого боргу може розтягнутися на роки. Головне — влада має визнати, що її дії були незаконні.

Історія ця розпочалася так давно, що в мотивуючій частині судової постанови читаємо як виправдання, чому суд узявся розглядати цей позов: «Позивачем не пропущено строк звернення до суду по захист свого права, оскільки про рішення 14-ї сесії 24-го скликання Житомирської міськради за №256 від 10.09.2003 року він дізнався із засобів масової інформації в лютому 2006 року». Для більшої достовірності тут ще потрібно було б додати, що й квитанцій, які щомісяця доставляє споживачам «Житомиртеплокомуненерго», позивач понад два роки не читав, адже треба віддати належне цьому підприємству: воно щоразу чітко розшифровує, скільки і за що нараховує грошей.

За п'ять із гаком років тему тієї злощасної «абонплати» за тепло геть заполітизували — хто тільки не обіцяв її ліквідувати!

Нагадаємо: за послуги теплопостачання в часи СРСР ми розраховувалися дуже просто. Усю суму, яку мали заплатити за рік, нам ділили на 12 місяців, і ми вносили її рівними частками. Коли вартість енергоносіїв стрімко злетіла вгору, одразу стала вилазити боком недосконалість цієї системи. Адже в опалювальний сезон підприємство «Житомиртеплокомуненерго» отримувало замало грошей, щоб розрахуватися за газ. Треба було якось збалансувати надходження коштів від споживачів цієї послуги з витратами підприємства.

У 2003 році в Житомирі обрали такий варіант. У тепловиків є витрати, які більш-менш стабільні протягом усього року. Їх підрахували, розбили споживачам на 12 місяців і назвали це платою за обслуговування котелень і тепломереж, або скорочено — абонплатою. А є витрати, які властиві тільки для опалювального періоду (передусім це вартість самого газу та електроенергії). Їх розбили на шість місяців і теж визначили, скільки кожен має платити в розрахунку на квадратний метр. Виходило, що протягом усього року у квитанціях проставляють суму так званої абонплати. А в опалювальний період додається ще й сума за тепло.

Ось і вся «музика». Хоч як крути, а є певний обсяг затрат, які протягом року має зробити «Житомиртеплокомуненерго». І ця сума не зміниться від того, як її поділити між споживачами: тільки на 6 місяців чи на 12 або так, як зробили 2003 року в Житомирі, — пропорційно до потреб тепловиків у коштах.

Правильність формування тарифів скрупульозно перевіряють. На початку 2007 року навіть з'явився протест прокурора на невідповідність вимогам чинного законодавства тарифів на теплопостачання (щоправда, не для населення, а для бюджетних організацій). Порушення полягало в тому, що до складових тарифу внесли вартість проїзних квитків для деяких категорій працівників «Житомиртеплокомуненерго». Виявилося, що протест задовольнити дуже складно, бо якщо вартість тих проїзних поділити на квадратні метри, вийде, що на кожен припадає по одній десятитисячній копійки. Спробуйте таку суму відмінусувати від вартості опалення одного метра! Більше порушень прокуратура не знайшла.

Що додати, що відняти...

У мотиваційній частині постанови суду привернула увагу така теза: «На момент прийняття зазначеного рішення Житомирською міською радою та на даний час відсутня методика, розроблена центральним органом виконавчої влади у сфері теплопостачання, що передбачала б щомісячне нарахування абонентної плати за обслуговування тепломереж та ще без залежності від фактично наданих послуг». Читаючи таке, просто дивуєшся. Невже й справді в Житомирі придумали щось таке, що ні в які рамки не лізе, а сила-силенна контролюючих організацій уже понад п'ять років на це заплющують очі? Щоб переконатися, наскільки все навпаки, вистачило кількох хвилин. Досить було підключитися до Інтернету й набрати в пошуковій системі слова «двоставковий тариф теплопостачання», як потрібний документ одразу знайшовся. Ще 8 вересня 2000 року Державний комітет будівництва, архітектури та житлової політики України видав наказ №191 «Про затвердження Правил розрахунків двоставкового тарифу на теплову енергію та гарячу воду». 2 листопада того ж року він зареєстрований в Міністерстві юстиції України. До речі, розроблено той документ на виконання Указу Президента України від 19 серпня 1997 року та розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2000 року. Ось початок третього пункту цих правил:

«3. Структура двоставкового тарифу.

Плата за одиницю приєднаного теплового навантаження включає в себе умовно-постійну частину витрат теплопостачальної організації на виробництво, транспортування та розподілення теплової енергії. Плата за фактичний об'єм спожитої теплової енергії компенсує умовно-змінну частину витрат теплопостачальної організації». Далі — все в подробицях, з формулами.

Серед документів, які узаконюють двоставковий тариф, — і постанова Кабінету Міністрів від 24 жовтня 2007 року №1267, підписана Віктором Януковичем.

Валерій Чудовський, який представляв у суді інтереси Івана Деркача, згоден з тим, що численні перевірки не виявили жодних порушень під час формування тарифу на опалення. Водночас доводить:

— Ми вважаємо, що двоставковий тариф — це тариф мінус аванс, який ми платимо влітку, бо ті гроші, що їх ми сплачуємо в міжопалювальний період, якимось чином повинні нам повертатися в період холодів. А міська влада вважає, що замість знака мінус треба поставити знак плюс.

Отже, тарифом він вважає тільки... частину тарифу. У Валерія Аркадійовича оригінальний підхід до арифметики. Як його послухати, то виходить, що тариф — це коли від суми затрат на газ і електроенергію відняти затрати на зарплати працівникам, на податки, ремонт труб тощо.

ДО РЕЧІ

Ще оригінальніший підхід в одніє з місцевих газет, яка прямо підбурює людей не оплачувати «абракадабру», «дурацкую абонплату», запевняє, що її скасують, а людям компенсують величезні суми. Можна припустити, що декому здається: наближаються вибори, тож можна діяти за принципом «що гірше — то краще».

Торік, як стверджують керівники «Житомиртеплокомуненерго», рівень оплати послуг теплопостачання становив 95 відсотків. З початку нинішнього року дисципліна платежів різко впала. Далеко не все можна списати на кризу. Така ось агітація теж відіграє свою негативну роль.

Житомир — не в Криму, а на півночі

Складається враження, що дехто був би радий, якби і в Житомирі події розгорталися, як у Криму. Про ситуацію в АРК наша газета вже писала. А тепер про те, в чому вбачає корінь проблеми «Крымская правда». Цитата з публікації в номері цієї газети за 13 лютого має пряме відношення до теми розмови про двоставковий тариф.

«Суть проблемы не столько в конкретных должниках, сколько в самой системе расчётов между потребителями, теплоснабжающим предприятием и газопоставляющей компанией. Дело в том, что тепло мы получаем в течение нескольких месяцев отопительного сезона, а платим за него частями на протяжении года. Однако «Газ Украины» требует от «Крымтеплокоммунэнерго» полной ежедекадной платы за потреблённый газ. Поэтому даже если в начале года потребители полностью оплатят тепло по существующим тарифам, тепловики в лучшем случае получат только половину требуемой суммы. Изменить ситуацию может введение двухступенчатых тарифов, когда потребителям придётся платить за отопление всю сумму сразу, но в этом случае может возникнуть вопрос: кому? Ведь резкое повышение коммунальных платежей в несколько раз может вызвать социальный взрыв такой силы, что он в прямом смысле слова сметёт местные власти, эти тарифы утвердившие».

Це в Криму можна боятися соціального вибуху через високі тарифи. В Житомирі більше доводиться боятися морозу. У сусідній Вінниці — теж, бо цієї зими там також запровадили двоставковий тариф на опалення. Цифри не надто різняться. У Житомирі за опалення квадратного метра треба заплатити 4 гривні 78 копійок (у тому числі 1 гривня 6 копійок — плата за обслуговування котелень і теплових мереж), у Вінниці — 5 гривень 5 копійок (у тому числі 1 гривня 48 копійок — абонплата).

Та лякатися потрібно не цих цифр, а тих, які будуть наступної зими...

Олексій КАВУН.

Фото автора.

Невже й справді тут придумали щось таке, що ні в які рамки не лізе

ТЕРМОМЕТР

Заїдаємо весняний авітаміноз

Основні причини авітамінозу — неякісне і незбалансоване харчування, стреси, несприятлива екологічна обстановка, нестача сонячного світла взимку, фізичні та емоційні навантаження, куріння і зловживання спиртним, а також перенесені взимку хвороби. Щоб протистояти авітамінозу, їжте якомога більше овочів.

Корисні будуть і квашена капуста, і консервовані огірки та помідори. Не забувайте про зелень, фрукти, і в свіжому, і в замороженому вигляді. М'ясо птиці і риби краще запікати у фользі — так зберігається більше вітамінів. Саме в цих продуктах містяться вітаміни й амінокислоти, які легко засвоюються організмом і корисні для нього.

Проте пам'ятайте, що з їжею не можна одержати необхідну добову норму всіх вітамінів і мікроелементів навіть за найбагатшого раціону. Отже, поклопочіться про доповнення свого харчування вітамінним комплексом.

...Не бажаєш — примусимо

У Закарпатті створять заклад для примусового лікування хворих на туберкульоз. Про це заявив обласний фтизіатр, виконуючий обов'язки генерального директора Закарпатського обласного територіального медичного об'єднання «Фтизіатрія» Йосип Сарваш, **повідомляє УНІАН.**

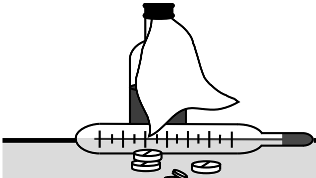
За його словами, заклад для лікування хворих на туберкульоз, зокрема відділення закритого типу для примусового лікування, швидше за все, буде розташований у приміщенні колишнього ізолятора для тимчасового утримання нелегальних мігрантів, поблизу села Павшине Мукачівського району. Йосип Сарваш переконаний, що на сьогодні в Закарпатській області є потреба у функціонуванні такого закладу щонайменше на 30 ліжок.

У Павшиному планується створити заклад на два відділення і 120 ліжок. Умови перебування хворих спробують зробити максимально комфортними, навіть наближеними до готельних, оскільки хвороба вимагає тривалого перебування пацієнта в лікарні.

Рівень захворюваності на туберкульоз У 2008 році на Закарпатті становив 60 осіб на 100 тисяч населення (проти 59,8 у 2007 році). Водночас медики констатують зниження рівня смертності населення від туберкульозу: з 29,5 на 100 тисяч населення в 2005 році до 18,7 — у 2008-му.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Ольга Богомолець: «Меланому неможливо вилікувати, але нею можна не захворіти»

В Івано-Франківську пройшов перший тур благодійного Всеукраїнського марафону здоров'я Ольги Богомолець — професора Київського інституту дерматології та косметології, доктора медичних наук. Усі заходи в рамках туру, який відбувся уже в десяти областях України, проводять за рахунок сім'ї Богомолець-Шереметьєвих: пані Ольги та її чоловіка — відомого колекціонера і мецената Олексія Шереметьєва.

Атипова родимка — лідер серед злоякісних новоутворень на шкірі

Метою акції є виявлення серед дітей-сиріт та дітей із малозабезпечених сімей тих, у кого є атипові родимки, що мають схильність переродитися на злоякісну пухлину — меланому. Ця пухлина сьогодні є лідером серед злоякісних новоутворень на шкірі, а останні, в свою чергу, посідають друге місце у структурі онкологічних захворювань. За словами Ольги Богомолець, меланома нині звучить як вирок.

— 99 із 100 хворих з таким діагнозом в Україні помирають, тоді як у США зі ста помирають лише п'ять, — каже професорка. — Основною причиною такої ситуації є відсутність елементарної культури здоров'я в нашого населення. Головне — розгледіти небезпечну родимку на ранній стадії, коли вона ще не перейшла в меланому.

Як розпізнати хворобу?

— Кожна мама не рідше, ніж раз на місяць, має оглянути своїх дитину, чоловіка та кожного члена сім'ї, — радить Ольга Богомолець. — Для визначення неблагополучних симптомів потрібно пам'ятати азбуку або так званий АКОРД меланоми. Слово «акорд» має таку розшифровку. А — це асиметрія, коли вісь, проведена через родимку, не ділить її на дві рівні половини. К — край родимки: якщо замість чітких рівних країв вони зубчасті чи начебто рвані. О — окраска: будь-які вкраплення, гранули чи прожилки, особливо сірого, чорного чи рожевого кольору, мають привернути вашу увагу. Р — розмір: що більша родимка, то більший ризик її переродження, хоча й маленький діаметр (1—2 мм) зовсім не виключає можливість розвитку пухлини. Д — динаміка чи поява будь-яких змін у звичній для вас картині: збільшення розміру, товщини, зміна кольору, кровоточивість, кірочки на поверхні родимки.

Серед чинників ризику, які призводять до переродження родимок, Ольга Богомолець виділила ультрафіолетове проміння та генетичну схильність, тобто якщо меланома вже була в когось із членів сім'ї. Спровокувати меланому також можуть три і більше опіків у дитинстві або ж чотири і більше родимок на тілі розміром понад шість міліметрів. Цікаво, що меланома особливо «любить» чіплятися до людей зі світлим чи рудим волоссям і веснянками.

Не гайте часу!

У разі виявлення хоча б однієї з названих ознак Ольга Богомолець настійно радить не тягнути з візитом до лікаря-дерматолога. Каже: меланому практично неможливо вилікувати, але нею можна не захворіти, якщо діагностувати хворобу на ранній стадії. Висока смертність в Україні пов'язана не з методами лікування, а тільки з невчасною діагностикою.

— Рак шкіри ми можемо стовідсотково вилікувати, якщо людина вчасно звернеться по допомогу. До того ж навіть амбулаторно. Тож найбільші проблеми, які є сьогодні в подоланні недуги, — це підготовка населення і підготовка лікарів, — запевняє професор Київського інституту дерматології та косметології. — Кожна людина повинна знати, що вона відповідає за своє здоров'я і здоров'я своєї дитини.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Онкохворим Херсонщини передано ліків на два мільйони гривень

Учора в Херсонському онкодиспансері в рамках акції Благодійного фонду Бориса Литовського «Здоров'я нації» та ВГО «Український медичний союз» для хворих Херсонщини було передано майже 3000 упаковок протипухлинних препаратів на два мільйони гривень.

— Уже сьогодні Херсонський онкодиспансер відчуває дефіцит ліків, тому отримані протипухлинні препарати є дуже вчасною допомогою для багатьох онкохворих, — зазначила головний лікар цього медичного закладу Ірина Сокур. — На жаль, показники онкологічної захворюваності та смертності в нашій області перевищують загальноукраїнські. Минулого року майже в чотирьох тисяч херсонців уперше в житті діагностували рак, а понад дві тисячі мешканців Херсонщини померли від цього захворювання.

У рамках благодійної акції ліки для онкологічних закладів України передаються на загальну суму 20 мільйонів гривень. Онкохворі без медикаментів приречені, кажуть фахівці. На сьогодні в галузі, як і в країні загалом, склалася вкрай напружена ситуація.

За словами засновника БФ «Здоров'я нації» Бориса Литовського, учасники акції сподіваються, що ця ініціатива стане прикладом розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні і сприятиме формуванню суспільного прагнення до надання життєво необхідної допомоги всім, хто цього потребує.

Мистецька профілактика туберкульозу

У столичній галереї «РА» за ініціативи Молодіжної ради ВГО «Український медичний союз» відбулася фотовиставка робіт студентів-медиків «Туберкульоз. Стоп-кадр».

На ній було представлено об'єктивне бачення недуги майбутніми медиками з десяти медичних вузів України. Від їхньої обізнаності, свідомого ставлення до проблеми туберкульозу залежить, як розвиватиметься надалі епідемічна ситуація в країні, зазначив під час презентації виставки голова президії Українського медичного союзу, директор Національного інституту хірургії та трансплантології професор Юрій Поляченко **(на знімку).**

Експозиція демонструватиметься в усіх медичних вузах України. Окрім того, студенти-медики, під керівництвом провідних фахівців-фтизіатрів проведуть для молоді та школярів слайдові презентації та лекції, присвячені проблемі туберкульозу в Україні та профілактиці цього захворювання.

ІСТОРІЯ ХВОРОБИ

Після кістково-пластичної операції в пацієнтки не закривався рот

Валентина Земляна 14 років тому наважилася на кістково-пластичну операцію.

— У мене з дитинства, — каже пані Земляна, — патологічний прикус. Звичайно, хотілося це змінити. Тож і пішла до новоствореної клініки. Але мені там не допомогли, а тільки скалічили, зробили інвалідом. Після першої операції виникли ускладнення: в мене не закривався рот. Зробили другу — й відтоді ось уже 14 років я щодня відчуваю такий біль, наче в ясна штрикають голкою.

Жінка переконана: причина її сьогоднішніх мук — недбалість і халатність лікарів. Утім, довести в суді це не може.

— Під час усної розмови мені кажуть, мовляв, це лікарська помилка. Коли робили операцію, щось сталося, і мій сьомий зуб ліг жувальним боком до язика, а корінням до щоки. Але письмово це підтверджувати відмовляються, — розповідає пані Валентина.

Наразі їй потрібно робити третю операцію, але вже за межами країни. Адже вітчизняні лікарі братися за її випадок відмовляються.

— Операція дорога, таких грошей у мене немає. Сказали: шукайте спонсорів. Я ж і вирішила стягнути кошти з того, хто мені таке зробив. Утім, якимсь дивом у моїй медичній картці з'явилися нові діагнози, нові хвороби, які не підтверджують наслідковий зв'язок із операціями, — каже постраждала.

А от Олена Ященко уже майже чотири роки намагається довести, що її хвороби (екзема руки та залізодефіцитна анемія) — профзахворювання. За роки роботи малярем в неї двічі ставалося токсичне отруєння. Утім, як виявляється, роботодавець за собою провини не відчуває.

— Я тридцять разів зверталася до Генеральної прокуратури, двадцять — до Президента, але жодної відповіді не отримала. Хочу почати лікувати свою кров, але не маю на те коштів, — бідкається жінка.

Потерпілим улаштували прес-конференцію у столиці, щоб привернути до їх проблем увагу центральної влади й перевірити дії місцевих «колег» на правомірність.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Сьомий зуб ліг жувальним боком до язика, а корінням до щоки. Але письмово це підтверджувати відмовляються

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) Постановою по справі № 18/223 від 12.03.09 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно ЗАТ «Полтавахіммашбуд» (м. Полтава, пров. Перспективний, 8, код 01270606). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Несвіта Володимира Івановича (ліцензія № 176021 від 06.06.2005 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1-Б, кім. 18, т.: 508-065.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 11 лютого 2009 року по справі № 15/58-б Приватне підприємство «Тесміл-4» (код 33237345, м. Київ, вул. Академіка Богомольця, буд. 6) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор - Приватне підприємство «Промтехтранссервіс» (код 33228833).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. Драйзера, 6.

Постановою Господарського суду Автономної республіки Крим від 05.03.2009 р. по справі № 2-30/6957-2008 Колективне підприємство «МІОТІС» (ЄДРПОУ 31916848, АР Крим, Роздольненський р-н, смт. Роздольне, вул. Ювілейна, 10) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косовського В'ячеслава Станіславовича (ліц. АВ № 081136 від 01.08.06 р., 73000, м. Херсон, пр. Військовий, 6, 2-й поверх, каб. 7, тел.: 8 (0552) 49 43 89).

Господарський суд Луганської області 91016, м.Луганськ, пл..Героїв ВОВ,3-а) постановою № 9\26-б від 10.03.09 р. визнав банкрутом Відкрите акціонерне товариство "Краситель" (93009, Україна, м. Рубіжне, Луганське область, пл.Хіміків,2, код ЄДРПОУ 0580015) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатор Криштов Євген Федорович, (ліцензія АБ № 116166 від 31.01.05р) приймає вимоги за адресою 91015 м.Луганськ, вул.Победоносна б.19 к.65.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) порушено справу № 1/49-Б про визнання банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Абросімова Віталія Дмитровича, 44643, с. Велика Яблунька Маневицького району, код 2609110916). Ліквідатором призначено Михайленко Ларису Іванівну, смт. Маневичі, вул. 100-річчя Маневич, 34 (доручення № 600/06-10-35 від 04.03.2009 р.).

Письмові заяви кредиторів направляти в місячний термін з дня публікації до господарського суду та ліквідатору.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 11.03.2009 р. по справі № 50/134 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «УкрБуДінком» (код ЄДРПОУ 34240427; місцезнаходження: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 13; р/р 26000333354 в АБ «Діамантбанк», МФО 320854).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Ярослава Володимировича (ліцензія: серія АВ № 158448 від 29.11.2006 р.).

Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення за адресою: 01024, м. Київ, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 03.06.2008 року по справі № 7/82 порушено справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «СПМК-2 Агроспецмонтаж» (36008, м. Полтава, вул. Серьогіна, 11, код ЄДРПОУ 03585670, р/р 2600701645612 у філії ВАТ «Укрексімбанк» у м. Полтаві, МФО 331649). Ухвалою господарського суду Полтавської області від 02.03.2009 року по справі № 7/82 введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кіпрача Сергія Івановича (ліцензія АВ № 158494 від 21.12.2006 року, 36021, м. Полтава, вул. Фурманова, 8-А, кв. 88).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Постановами господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру по справах:

- № 14/260 від 03.03.2009 р. Закрите акціонерне товариство «Науково-виробнича фірма «Прінт» (18000, м. Черкаси, вул. Леніна, 31/1, код ЄДРПОУ 05425419);
- № 14/573 від 12.03.2009 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Харківагротехсервіс» (20700, м. Сміла, бул. Рафінадний, 5, код ЄДРПОУ 30993614).

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Голінного Андрія Михайловича (ліцензія АВ № 456347 від 05.02.2009 року), який проживає за адресою: 18035, м. Черкаси, вул. Канівська, 7, кв. 66.

Кредитори в місячний строк з дня опублікування оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрутів.

Ліквідаційна комісія державного підприємства «Придніпровський завод кольорових металів» оголошує про проведення закритих торгів у формі аукціону з продажу відходів і брухту дорогоцінних металів.

До участі у торгах допускаються особи, що мають ліцензію на виготовлення, торгівлю виробами з дорогоцінних металів або ліцензію на збирання, первинну обробку відходів і брухту дорогоцінних металів.

Торги відбудуться 04.05.2009 р. за адресою: м. Дніпродзержинськ, просп. Аношкіна, 179.

Дата припинення прийому заявок на отримання пакету документів для участі у торгах 15.04.2009 р.

Дата припинення прийому пропозицій 30.04.2009 р.

Адреса для надсилання заявок та пропозицій: 04070, м. Київ, вул. Волоська, 50/38, оф. 130, телефон для довідок: (044) 467 74 72.

До заявки на отримання пакету документів для участі у торгах покупці додають наступні документи:
- копія статуту;
- копія свідоцтва про державну реєстрацію;
- витяг з ЄДР;
- копія ліцензії.

Копії документів мають бути засвідчені належним чином.

Заявки та пропозиції надсилаються рекомендованими листами.

За кордоном є спадок. Можливо, для Вас...
УКРІНЮРКОЛЕГІЯ
01034, м. Київ, вул. Золотоворітська, 2-2А;
тел.: (044) 279-22-16, 234-52-08, факс: (044) 279-28-35;
e-mail: admin@ukrinur. kiev. ua
у справах про спадщину розшукує родичів: померлих за кордоном

1. Євгена Провоторова, 1946 р. н., а саме: родичів по лінії його батька Провоторова Анатолія Івановича, який народився в 1920 році в Києві, довгий час проживав в Естонії і в 50-х роках повернувся на Україну.

2. Василиси Галінічевої, 1918 р. н., батьками якої були Фелікс та Катерина Галінічеви.

3. Клаудіша Уманського, який народився 1917 році у Львові, зокрема, дітей/онуків його сестри Ірени Марії Уманської, яка народилася в 1913 р. у Львові.

4. Лідії Феї, уродженої Нендзи, яка народилася 1916 році в Ковелі, батьками якої були Микола Нендза та Ганна Нендза (уроджена Данелюк).

5. Анни Зайцевої, яка народилася 1919 році в Луцьку; зокрема, родичів по лінії її брата Бориса Григоровича Зайцева, який в 1946 році уклав в Харкові шлюб з Троценко Лідією Петрівною, мав дочку Світлану Борисівну Зайцеву, 1954 р. н. в Харкові.

6. Жанін Сенжарович, батько якої Терентій Павлович Сенжаровець народився в 1898 році в Кобеляках або Кобеляцькому районі, мав братів Федора, Петра, Олексія та Андрія.

7. Анни Блазійчук, уродженої Супрук, 1915 р. н., батьками якої були Антоній Супрук (Суприк) та Пелагея Супрук (уроджена Креволак).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 08.06.2005 р. по справі № 24/402-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника - ТОВ «Глоріус» (03058, м. Київ, вул. Керченська, 11, кв. 63, код ЄДРПОУ 21514134) банкрутом.

Р/р № 26009002414001 (980) в Шевченківській філії банку «Надра» в м. Києві, МФО 320973; № 26007012950029 в Київському РУ «Укрсиббанка» в м. Києві, МФО 300733; № 26009100459002 (840), № 26001100459001 (980) в ЗАТ «Альфа-Банк» в м. Києві, МФО 300346. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пархацького Миколу Григоровича (ліцензія серії АБ № 116157 від 17.12.2004 р., адреса для листування: 04060, м. Київ, а/с 19.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ліквідатор ВАТ «Радехівський цукровий завод» та Товарна біржа «Універсальна» повідомляє про проведення аукціону (публічних торгів) з реалізації майна підприємства-банкрута, які відбудуться за адресою: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів Львівської області.

На аукціон (публічні торги) виставляється наступне майно:

Лот № 1: Нежитлова будівля лабораторії (заг. пл. 171, 1 кв. м), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 19-а в с. Запитів Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за початковою ціною 66 900,00 грн., без ПДВ.

Лот № 2: Нежитлова будівля браковки (заг. пл. 9,8 кв. м), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 19-а в с. Запитів Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за початковою ціною 8 080,00 грн., без ПДВ.

Лот № 3: Адміністративний будинок (заг. пл. 196 кв. м), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 19-а в с. Запитів Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за початковою ціною 81 250,00 грн. (без ПДВ).

Лот № 4: Нежитлова будівля браковки, поз. 17 (заг. пл. 16,5 кв. м), що знаходиться за адресою: пр. Юності, 39 в с. Павлів Радехівського р-ну Львівської обл., за початковою ціною 13 580,00 грн., без ПДВ.

Лот № 5: Нежитлова будівля браковки, поз. 18 (заг. пл. 16,5 кв. м), що знаходиться за адресою: пр. Юності, 39 в с. Павлів Радехівського р-ну Львівської обл., за початковою ціною 13 580,00 грн., без ПДВ.

Лот № 6: Нежитлова будівля бані (заг. пл. 52,8 кв. м), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 11-а в с. Добросин Жовківського р-ну Львівської обл., за початковою ціною 36 000,00 грн., без ПДВ.

Лот № 7: Нежитлова будівля насосної (заг. пл. 5,4 кв. м), що знаходиться за адресою: вул. Залізнична, 19-а в с. Запитів Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл., за початковою ціною 2 690,00 грн. (без ПДВ).

Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової вартості об'єкта продажу зараховується на рахунок ВАТ «Радехівський цукровий завод», що відкритий у ЛОФ АКБ «Укрсоцбанк», м. Львів, МФО 325019, р/р 26001620381231, код ЄДРПОУ 05463785.

Заявки на участь в аукціоні (публічних торгах) приймаються до 30.04.2009 р. за адресою: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів Львівської області.

Договір купівлі-продажу укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу проведення аукціону (публічних торгів).

Аукціон відбудеться за адресою: 80200, вул. Лесі Українки, 7, м. Радехів Львівської області, 04.05.2009 р. об 11 год. 00 хв.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001 м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 25.03.2009 року по справі № 19/239/08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Дніпрорудненського комунального підприємства "Тепловодоканал" (код ЄДРПОУ 22152526, юридична адреса: 71630, Запорізька область, Василівський р-н, м. Дніпрорудне, вул. Комсомольська, 11).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Баранову Олену Русланівну (ліцензія АВ № 397169 від 31.05.08 р., адреса: 69057, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 158/227).

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 23.03.2009 р. по справі № Б-48/29-09 товариство з обмеженою відповідальністю "ВАМП-Центр" (код 31923490, м. Харків, вул. Маршала Батицького, 20; п/р 26209260876 у ВАТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бреуса Р. А. (ліц. АБ № 116047 від 2.11.2004 р., 61018, Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

У зв'язку із ліквідацією ТОВ «ім. Мічуріна» (код ЄДРПОУ 31648331) печатку ТОВ вважати недійсною.

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 19.03.2009 року у справі № 44/128-б визнано банкрутом ТОВ «Інтертаймсервіс» (юридична адреса: 01030, м. Київ, вул. Чапаєва, 10, ЄДРПОУ 35032790) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Тарасенка Т. П. (Ліцензія Серія АВ №307415 від 23.04.2007 року, пош. адреса: м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв. 49).

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 19.03.2009 року, в справі № 44/127-б визнано банкрутом Приватне підприємство «Тарш Груп» (юридична адреса: 03039, м. Київ, вул. Ізюмська, 7, ЄДРПОУ 33881568) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Тарасенка Т. П. (Ліцензія Серія АВ № 307415 від 23.04.2007 року, пош. адреса: м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв. 49).

У зв'язку із втратою вважати недійсними наступні договори страхування:

«Зелена карта» №№ - 4615557; 5189995; 5209162; 5606168; 5606191; 5189370; 5189371; 5211480; 5602510; 5211471; 5606270; 4223745; 4810181; 4816943; 5202160; 5189005; 5211076; 5199007; 4223686; 4223687; 4223688; 4223689; 4223690; 4598341; 4598357; 4615131; 4810064; 5211506.

Довідки з 9.00 до 17.00 за тел.: 8 (0312) 61-27-05.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 13.03.2009 р. по справі № 50/136 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Складські Технології» (код ЄДРПОУ 32107480; місцезнаходження: 02094, м. Київ, вул. Червоноткацька, 27-А; р/р 26006300009064 в АКБ «Форум», МФО 322948).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Ярослава Володимировича (ліцензія: серія АВ № 158448 від 29.11.2006 р.).

Вимоги кредиторів до банкрута приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення за адресою: 01024, м. Київ, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

Господарський суд Черкаської області(18005, м. Черкаси, бул. Шевченка,307) постановою від 10.03.2009 р. по справі №14/583 визнав банкрутом як відсутнього боржника і відкрив ліквідаційну процедуру щодо сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Мошурів" (20432 , вул. Жовтнева,54 с. Мошурів, Тальнівський р-н , Черкаська обл., ідент. код 32094498,р/р 260094786 в ЧОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Черкаси МФО 354411).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білика Олександра Анатолійовича (ліцензія серія АБ № 176257 від 03.10.2005р.)м.Черкаси, вул. Конєва, 13, кв.87. т. (0472)383226

Ухвалою Господарського суду Волинської області, що знаходиться за адресою: 43010, м. Луцьк, проспект Волі, 54-а, від 12.03.2009 р. у справі № 7/58-Б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Спецбудмонтаж» (Волинська область, Луцький р-н, смт. Торчин, вул. Баратинська, р/р 260040108546 у ВФ ВАТ «КРЕДОБАНК», МФО 303224, код ЄДРПОУ 20147372).

Розпорядником майна підприємства призначено арбітражного керуючого Кушнірука Олександра Леонідовича (ліцензія АБ № 347051 від 26.06.2007 року, м. Луцьк, вул. Потебні, 52А/56).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації даного оголошення.

А вже весна, а вже красна! За сонцем хмаронька пливе. І шумить, і гуде, дрібен дощик іде. Туман яром, туман долиною. За туманом нічого не видно.

ЦЬОГО ДНЯ, 1 КВІТНЯ

❒ 1809. Народився геніальний письменник, українець за походженням Микола Гоголь. Як гарно його матінка вибрала день для того, щоб розродитися!

❒ 1834. У Вакули та Оксани народилася перша дитина — дівчинка. Щаслива мати нарекла її Солошкою на честь свекрухи.

❒ 1835. Колезькому асесорові (майору) Ковальову поліцейський чиновник доставив додому ніс, який недавнечко від нього втік. Його перехопили майже на дорозі. Він уже сідав у диліжанс і хотів їхати в Ригу.

❒ 1839. Чичиков з Ноздрьовим сіли грати в шашки на душі, і Павло Іванович мав необережність зловити господаря на тому, що той ходить по три шашки враз! Більш ніж своєчасна поява капітана-справника врятувала не тільки Чичикова, а й усю поему.

❒ 1842. Іван Олександрович Хлестаков прибув до готелю міста N. Яке препогане містечко! В овочевих крамницях нічого не дають у борг!

❒ 1849. У Полтаві, в судовій палаті, розпочалося 327-е засідання у тяжбі між Іваном Івановичем та Іваном Никифоровичем. Обом обіцяли позитивне рішення.

❒ 2009. Україна і Росія, не кажучи вже про ЮНЕСКО, святкують 200-річчя Гоголя. Чи ж нудно жити на сім світі, панове?

Софія СЛАВИНСЬКА.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Першоквітневі заклики

☞ ***Зробимо 1 квітня Днем захисту дурнів!***

☞ ***Перше квітня — в кожну оселю!***

☞ ***Жінки, з 1 квітня переведемо чоловіків на безприв'язне утримання!***

☞ ***Гумористи, порвімо живота ближньому!***

Хай живе дурень!

Дурень завжди смішний, а сміх продовжує життя.

Лихо не без добра

Безголовим не страшне промивання мізків!

Одкровення

Виявляється, дурні є і в нас!

Питання руба

Якщо ми всі такі розумні, то чому живемо в Україні?

Напис на паркані

Куля — дурепа! Багнет.

Нема в світі досконалості

Лихо — з розуму, але без розуму — ще більше лихо.

Борис РЕВЧУН.

Список сонця

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА (Укрінформ).

Вітчизняні мас–медіа розповіли про візит Ю. Тимошенко до Японії практично все! Поза кадром акул пера і мікрофона залишився лише один епізод: відвідання Юлією Володимирівною японських мудреців на святій горі Фудзіяма.

За яким таким добрим дивом наша прем'єрка подерлася на таку височінь — члени делегації мовчать, наче в рот саке набрали. Проте Курінному вдалося розговорити одного з п'яти урядовців, котрий супроводжував Тимошенко на Фудзіяму. Під чесне слово, інакше йому буде харакірі, чоловік повідав вельми несподівану історію.

Уявіть собі — 3776 метрів над рівнем моря, сніг кругом, на бамбуковому помості сидять у позі лотоса троє сивих, наче лунь, старців Ююко Віко, Віко Януко, Арсено Яцуко і щось мугикають собі під ніс, сьорбають чайок. Припрошують до своєї компанії і Юлію Володимирівну. Дві години поспіль п'ють і мовчать, мовчать і п'ють. Урешті-решт найстарший із них, Ююко Віко, промовляє:

— Пані Тимошенко-сан, тепер ми багато дізналися про вас і вашу країну, можете задати одне запитання, як і домовлялися...

— Вельмишановні... — почала було Юлія Володимирівна. Проте Ююко Віко м'яким жестом зупинив її:

— Пані Тимошенко-сан, ви питаєте, що треба зробити, щоб Україна стала щасливою і квітучою країною?!. Слухайте:

Жінка стрічає ранок,
коли чоловік — сни.
Вона розцвітає швидше за нього.
І сакури гілка, нехай і граційна,
міцніша за руку
Тризубця крицеву.

На цьому мудреці поклонилися, зійшли з помосту і миттю розтанули в гірському тумані.

З мови поезії танка це перекладається приблизно так: сила країни в її символі. Тризубу не вистачає сили сакури. Тож було вирішено закупити по всій Японії саджанці сакури і привезти до Києва. Помітили? Українська делегація поверталася з Токіо трьома літаками. Два з них — вантажні, по зав'язку нашпиговані саме саджанцями сакури.

Експерти переконують: цей проект має всі шанси, як-то кажуть, пустити коріння. Адже для повноцінного росту сакурі потрібно побільше парникового газу. А його в нас до біса! Бачте, ми пообіцяли цим газом наповнити по самісіньку стратосферу навіть Японію.

Але повернімося до наших грандіозних планів. Юлія Володимирівна вирішила, що сакуру висаджуватимуть по всій країні у строгому геометричному порядку. Якщо дерева приймуться і зацвітуть одночасно, з космосу це нагадуватиме величезне сонце, яке сходить на теренах України.

До речі, саджанці сакури безплатно роздаватимуть **сьогодні рівно о 12 годині по всій країні біля міськдержадміністрацій.** Звичайно, якщо ваше місто потрапило у так званий Список сонця. Якщо ви відчуєте, що завтра ніхто з місцевих чиновників не збирається роздавати сакуру, а вирішив її прикарманити, дзвоніть на **урядовий телефон довіри 503-34-38.**

Процвітання вам і вашій сакурі!

Кожному російському місту — по Черновецькому!

Ви знаєте справжню мету незабутньої зустрічі нашого Леоніда Черновецького з їхнім Віктором Черномирдіним? Стало достеменно відомо, що Леонід Михайлович запропонував себе Російській Федерації як клона. Ні, він не претендує на роль Медведєва, тим паче Путіна — наш скромник віддає свою ДНК російським ученим виключно на виведення, чи то пак розмноження, тамтешніх міських голів. Уявляєте: тисяча Черновецьких! Лише Москва залишиться зі своїм Лужковим, решта ж великих міст Росії, включаючи і Сочі, в очікуванні клона Леоніда Михайловича.

Прогнозується, що у свої мерські права всі ці Черновецькі вступатимуть, починаючи з 1 січня 2010 року! До цього вчені плекатимуть, вирощуватимуть усі ці тіла у спецлабораторіях Нар'ян-Мара. Подейкують, що Путін з Медведєвим особисто зголосилися в першу чергу представити кожного з Черновецьких громадянам Російської Федерації.

Після цієї новини Леонід Михайлович узагалі запишався, пішов у транс разом з Аделаджею, а повернувшись, видав Черномирдіну ще одну ідею. Щоб почуватися в гостях, наче в Києві, він запропонував клонувати ще й одну з київських бабусь. Саме дивлячись у її мудрі очі, мер тепер уже всіх росіян звірятиме свої помисли і вергатиме гори в далеких краях.

А щоб не помилитись у своєму виборі, Леонід Михайлович запрошує київських бабусь завітати сьогодні, 1 квітня, на 10.00 до КМДА на кастинг. Щоб, значить, — очі в очі!

Тож одну щасливу бабусю чекають великі державні справи вкупі з Черновецьким на великих просторах матінки Росії. Решта ж, як завше, отримають свій традиційний пайок — по кілу гречки та борошна, консерви і барбариски.

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Хто на що вчився: Добкін і Кернес зібралися забити козла

Як повідомив недавно міський голова Харкова Михайло Добкін, сьогодні на алеях харківського саду імені Шевченка відбудеться відкритий турнір з доміно. В турнірі зможуть узяти участь усі, хто захоче.

Гра в доміно, за словами секретаря Харківської міської ради Геннадія Кернеса, пройде під гаслом **«Виходьмо з житлових кварталів на алеї міста!».**

Планується, що Михайло Добкін проведе сеанс одночасної гри. Суперниками знаменитого голови стануть телеоператор, який зняв легендарний «дебільний» сюжет з виступом мера, начальник райуправління міліції, який віддав розпорядження затримати Геннадія Кернеса, прокурор, який завів справу на обох цих чиновників, а також, звичайно, за столом сидітимуть сам глава облдержадміністрації Арсен Аваков і його заступник Ярослав Ющенко.

Подейкують, що Добкін, щоб уникнути провокацій і пасток, гратиме в чорних рукавичках, зі своєю рибою і своїм козлом. Як і з чим прийде на гру Геннадій Кернес, ще невідомо. Але знаючи його пристрасну натуру, публіка впевнена: без сюрпризу не обійдеться. Може, це буде спершу понюх, а потім удар по столу, а може, спершу удар доміниною в голову, а вже потім — понюх. Як кажуть самі мешканці кварталів, алея покаже! А всім спогядальникам, котрі не захочуть брати участь в іграх доброї міської волі, Добкін і Кернес жартома бажають: **«Щоб вам пусто було!..»**

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 619

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»